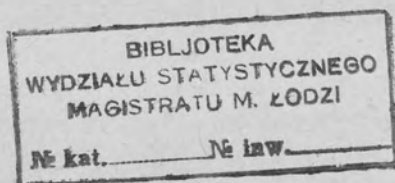

DZIENNIK ZARZĄDU

M. ŁÓDZI

WYCHODZI 15 KAŻDEGO MIESIĄCA

WYDAWCA: ZARZĄD M. ŁÓDZI

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

ŁÓDŹ, PLAC WOLNOŚCI NR. 14, POKÓJ NR. 14, TELEFON 218-03

PRENUMERATA:	CENY OGŁOSZEŃ:
kwartalnie Zł. 3.—	1 strona przed tekstem Zł. 150.—
półrocznie " 6.—	1/2 " " " " 80.—
rocznie " 12.—	1 " za tekstem 100.—
pojedynczy zeszyt " 1.—	1/2 " " " " 60.—
	drobne po 10 groszy za wyraz

Treść zeszytu 12-go z dnia 15. XII. 1933 r.

1. Działalność Sekcji Higjeny Szkolnej Wydziału Oświaty i Kultury Magistratu m. Łodzi za rok szkolny 1931/1932	693
2. Zasiąg wpływów Biblioteki Publicznej w Łodzi na terytorjum miasta	707
3. Przegląd ustawodawstwa, rozporządzeń i wyjaśnień władz	711
4. Kronika: I. Z życia Zarządu m. Łodzi, II. Różne	712
5. Sprawozdanie Kasowe Zarządu miasta Łodzi za listopad 1933 r.	718
6. Nekrologja	720
7. Ruch służbowy pracowników miejskich za listopad r. b.	722
8. Okólnik Nr. 21	725
9. Obwieszczenia	726
10. Ogłoszenia	741

DZIAŁALNOŚĆ SEKCJI HIGJENY SZKOLNEJ WYDZIAŁU OŚWIATY I KULTURY ZARZĄDU M. ŁODZI ZA ROK SZKOLNY 1931/1932

Rola lekarza szkolnego jest doniosła i odpowiedzialna, w swej działalności nie może się on ograniczyć do zadań wyłącznie lekarskich, stanąć on musi na szerokim, społecznym punkcie widzenia. Zakres jego pracy obejmować powinien nie tylko samo dziecko, a więc troskę o jego zdrowie, o jego prawidłowy rozwój fizyczny i umysłowy i ochronę przed różnego rodzaju dolegliwościami, związanymi z życiem szkolnym, lecz i oddziaływanie na ciało nauczycielskie i, rzecz bardzo ważna, nawiązanie bezpośredniego kontaktu z domem rodzicielskim dziecka. Lekarz w szkole nie leczy, wpaja on i wdraża dzieci w podstawowe zasady higieny osobistej i społecznej, dba on o całokształt spraw higieniczno-sanitarnych życia szkolnego. W tej działalności znaleźć on musi w nauczycielu współtowarzysza pracy, a nie raz i wykonawcę.

Każdy, kto jest wtajemniczony w życie szkolne, musi przyjść do wniosku, że higijena szkolna jest terenem wspólnej pracy dla lekarza i ciała nauczycielskiego, wyniki tej pracy są zależne od umiejętnego i harmonijnego skoordynowania wspólnych tych wysiłków. Wszystkie, najlepsze bodaj chęci i starania lekarza szkolnego wydadzą najwyżej plon połowiczny, gdy nie znajdą należytego zrozumienia i sympatycznego oddźwięku w gronie nauczycielskim, gorzej jeszcze gdy spotkają się z obojętnością, a nawet ze sprzeciwem z ich strony. Dlatego też zaraz na początku roku szkolnego, lekarz powinien odbyć konferencję z kierownikiem wraz ze wszystkimi nauczycielami i w ogólnych choćby zarysach omówić z nimi plan swej pracy, a szczególnie ten dział, który i ich dotyczy, a więc walkę z brudem i wszawicą, przyzwyczajania dzieci do czystości i korzystania z kąpieli, współdziałania w walce z chorobami zakaźnymi, a wtedy zaskar-

bi on sobie w zupełności zaufanie nauczyciela, znajdzie w nim gorliwego i nader cennego współtowarzysza pracy, i tylko wtedy lekarz może być pewien, że wszystkie zarządzenia jego będą wykonane. Ta współpraca była bardzo ważna, gdy lekarz pracował w szkole powszechnej trzy godziny dziennie, obecnie zaś, gdy czas ten został ograniczony do minimum, bo do jednej godziny dziennie, to współdziałanie nauczycielstwa jest wprost koniecznym i niezbędnym.

Instytucja lekarzy szkolnych powstała u nas wraz z Wydziałem Szkolnictwa w drugiej połowie 1918 r., i pierwsze podwaliny, pierwsze cegielki pod budowę wielkiego gmachu higieny szkolnej kładł dr. Stefan Kopciński. Stał on na czele tej organizacji czas krótki, bo już w początkach 1919 r., gdy objął on przewodnictwo całego Wydziału Szkolnictwa, stanowisko lekarza naczelnego szkół powszechnych z wyboru lekarzy szkolnych, a następnie z nominacji zostało powierzone autorowi niniejszego sprawozdania.

Lekarzy szkolnych mamy 24, a mianowicie 22 w szkołach normalnych, 1 neurologa w szkołach dla dzieci niedorozwiniętych pod względem umysłowym i 1 okulistę w szkole jagliczej; każdy lekarz ma do pomocy higienistkę szkolną. Do Sekcji Higieny Szkolnej zaliczyć należy i 5 lekarzy dentyków, zatrudnionych w 5 szkolnych gabinetach dentykicznych. Dzięki usilnym staraniom udało mi się przed trzema laty zorganizować pomoc dentykiczną dla dziatwy szkolnej i to przy wydatnej pomocy ze strony Kasy Chorych. Uruchomiliśmy 5 poradni dentykicznych, czynnych każda po 5 godzin dziennie. Kasa Chorych opłaca lekarzy dentyków, daje lekarstwa i instrumenty. Kasa Chorych nie jest jedyną instytucją, z którą Sekcja Higieny Szkolnej współpracuje; współpracujemy również z Wydziałem Zdrowotności Publicznej, z Sekcją do Walki z Gruźlicą, z przychodniami Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, dokąd posyłane są dzieci, podejrzane o gruźlicę, dzięki czemu lekarze szkolni mogą sprawdzać wyniki swych badań i stawiać dokładne rozpoznanie; z Wydziałem Opieki Społecznej prowadzimy wspólnie półkolonie letnie, jesteśmy prócz tego w stałym kontakcie z Państwowym Instytutem Higieny, którego kierownik p. dr. Załęski nie odmawia nam nigdy swej cennej pomocy.

Lekarze szkolni pracowali do roku 1931 po 3 godziny dziennie, od tego zaś roku po 1 godzinie dziennie, a wymagania, stawiane im, są coraz większe, i tak np. w roku szkolnym 1927/28 liczba dzieci w szkołach przy 22 lekarzach i 3 godzinnym dniu pracy wynosiła 51,879, obecnie wzrosła ona do 72,000, t. j. o całe 40%. I w tym stosunku wzrosła liczba dzieci, pozostających pod opieką jednego lekarza,

a mianowicie z 2500 na 3300. Katastrofalny stan funduszków Gminy Miejskiej m. Łodzi był powodem zaprowadzenia tak daleko idących ograniczeń.

Na jeden jeszcze szczegół należy zwrócić tu baczną uwagę: iż mając pod swą opieką tak wielką liczbę dzieci i odwiedzając każdą szkołę nie częściej, niż raz na 6—8 dni, lekarz będzie mógł poświęcić konferencjom z nauczycielstwem bardzo mało czasu, o konferencjach zaś z rodzicami mowy być nie może. A wielka szkoda, bo szeroko zakrojona akcja społeczna porozumiewania się lekarza szkolnego z domem rodzicielskim dziecka, nić łączności między niemi, zostaje zerwana. Nie ulega jednak najmniejszej wątpliwości, że z poprawą stanu finansowego miasta, stosunki te ulegną zmianie na lepsze, a ilość godzin pracy lekarzy w szkołach zostanie zwiększona.

Na początku roku szkolnego lekarze przeprowadzają ogólny przegląd wszystkich dzieci, przeglądają zależnie od ilości — od 50,000 do 70,000 dzieci, przegląd ten odbywa się klasami w obecności wychowawcy (czyni) i higienistki szkolnej, która wszystkie spostrzeżenia lekarza notuje w specjalnie do tego celu służącym zeszycie higienicznym. Lekarze usuwają, aż do czasu wyleczenia, dzieci, dotknięte jakkolwiekbydź chorobą zakaźną skóry (świerzb, strupień), odraczają naukę na 1 rok źle rozwiniętym fizycznie lub umysłowo, przeglądają wszystkim oczy, by dzieci podejrzone o jaglicę lub z jaglicą wyraźną skierować do centralnej przychodni jagliczej, notują stan odżywiania, budowy, czystości i zauszenia, sprawdzają obecność blizn po szczepionej ospie ochronnej, wyznaczają dzieciom miejsca w ławkach według stanu wzroku, słuchu i wzrostu, wybierają kandydatów na dokarmianie, na półkolonje i na tran. Dopiero po przeprowadzeniu tej niezbędnej, a tak ważnej wstępnej czynności, która w roku bieżącym przeprowadzona była bardzo dokładnie i trwała całe 3 miesiące, lekarze przystępują do szczegółowego badania.

W ciągu roku lekarze wygłaszają pogadanki z różnych dziedzin higieny, do obowiązkowych należą: pogadanki o czystości, o chorobach zakaźnych, wyłącznie o gruźlicy mówi się w miesiącu przeciwgruźliczym, o alkoholu — w tygodniu przeciwalkoholowym. Dla dzieci wyświetlane są specjalne filmy, np. o gruźlicy, i pokazy tego rodzaju poprzedzane są objaśnieniami i pogadankami, które lekarze wygłaszali w kinie oświatowym.

Raz na miesiąc pod przewodnictwem naczelnego lekarza, odbywają się posiedzenia z udziałem wszystkich lekarzy szkolnych i omawiane są wtedy nietylko sprawy bieżące, lecz i wygłaszane referaty naukowe. W roku sprawozdawczym wygłoszono następujące odczyty:

1) dr. Kalecka — „O gruźlicy w wieku szkolnym“; 2) dr. Dobrowolska — „O działaniu i zastosowaniu lampy kwarcowej“; 3) dr. Gutentag — „O działalności lekarzy szkolnych“; 4) dr. Siwiński — „Cechy zwyrodnienia a mniejsza wartościowość narządów“; 5) dr. Libeskindowa — „O błonicy“.

W roku sprawozdawczym zbadano szczegółowo na karty zdrowia 31,687 dzieci, czyli 49,2 % dziatwy szkolnej.

Karty zdrowia, używane w naszych szkołach powszechnych, różnią się nieco od ogólnie przyjętych, a mianowicie wprowadzono w nich następujące uzupełnienia: z prawej strony od góry pod „szczepienia ospy“ dodano „szczepienia przeciwbłonicze kiedy ... ile razy Schick...“, w rubryce stan narządów po „obecność przepuklin“ dodano „czy kupił pasek“ na rok przyszły będzie „czy operowany“. Rubryka gruźlica płuc przedstawia się w sposób następujący: ta ogólna rubryka dzieli się na dwie: „podejrzana i czynna“, ta zaś ostatnia na „zamknięta i otwarta“, przed nią wstawiono „gruźlica gruczołów oskrzelowych“. Rubrykę skóra uzupełniono w sposób następujący: „gruźlica skóry, świerzb, grzybica“, do rubryki kościec dodano: „gruźlica kości i stawów“, na końcu rubryki wzrok wstawiono „czy ma okulary“, do rubryki uwagi dodano „kiła wrodzona“, na samym końcu uwaga: „karty zdrowia przechowywać podług alfabetu“.

W roku sprawozdawczym szczegółowo zbadano 31,687 czyli 49,2⁰/₀ dziatwy szkolnej, wyniki tych badań lekarskich przedstawiają się następująco (p. tab. str. 697).

Wszystkie tu podane kolumny nie są to bynajmniej martwe znaki i cyfry, każda taka liczba — to żywy dokument, przemawiający do naszego serca i rozumu, a upominający się o swe prawa. Nie dość bowiem stwierdzić te lub inne wady, dążyć winniśmy do usunięcia braków i stworzenia jak najlepszych warunków dla prawidłowego rozwoju dziecka.

Dzieci ze skrzywieniami kręgosłupa mamy 3,3⁰/₀ w stosunku więc do wszystkich, a nietylko do zbadanych będzie 2,700, z wadami wzroku 6,6⁰/₀ czyli 4,185, a z wadami mowy 1,6⁰/₀ czyli 1,030. Dla dzieci ze skrzywieniami kręgosłupa niezbędny jest instytut ortopedyczny, dla dzieci z wadami wzroku niezbędna jest specjalna poradnia, a dla bardziej już pod tym względem upośledzonych potrzebna jest nawet specjalna szkoła, dla dzieci z wadami mowy potrzebna jest również specjalna poradnia. Wszystkie wnioski w poruszonych tu zagadnieniach, niestety, dla braku środków pieniężnych nie były uwzględniane, nie ulega jednak najmniejszej wątpliwości, że z poprawą warunków finansowych naszego miasta, wszystkie te postulaty będą urze-

	Chrześcijanie		Żydzi		Razem	
	chłopcy	dziew.	chłopcy	dziew.	liczb.	‰
<i>Uczęszcz. do szkoły powszechnej . . .</i>	23,221	22,924	7,115	11,157	64,417	—
<i>Z b a d a n o</i>	10 879	12,464	3,304	5,040	31,687	49,2‰
<i>Odżywianie:</i>						
<i>dobrze</i>	1,574	2,936	668	1,297	6,475	20,4‰
<i>średnie</i>	6,834	7,064	1,746	2,622	18,266	57,7‰
<i>złe</i>	2,470	2,464	890	1,121	6,945	21,9‰
<i>Niedokrwistość</i>	3,125	3,623	974	1,040	8,762	27,6‰
<i>Skóra:</i>						
<i>strupień</i>	29	37	9	15	90	0,28‰
<i>świerzb</i>	28	17	14	17	76	0,24‰
<i>Zoły</i>	388	281	43	136	848	2,6‰
<i>Pomiększenie gruczołów:</i>						
<i>zewnątrz.</i>	5,093	5,676	2,031	2,441	15,241	48,1‰
<i>Skrzywienie kręgosłupa</i>	497	484	161	218	1,362	3,3‰
<i>Krzywica</i>	1,859	1,448	820	519	4,646	14,7‰
<i>Serce:</i>						
<i>Choroby czynnościowe</i>	261	319	79	134	793	2,5‰
<i>wady organiczne</i>	166	247	63	72	540	1,7‰
<i>Pomiększenie tarczycy</i>	95	203	43	93	434	1,4‰
<i>Gruźlica płuc:</i>						
<i>podejrzana</i>	712	911	222	394	2,239	7‰
<i>czyn. zamkn.</i>	186	939	63	70	1,258	3,9‰
<i>„ otwarta</i>	7	9	—	1	17	—
<i>Gruźlica kości</i>	47	34	7	18	106	0,3‰
<i>Gruźlica grucz. węzłowych</i>	381	485	88	104	1,058	3,3‰
<i>Oddychanie przez usta</i>	555	553	205	240	1,553	4,9‰
<i>Wady mowy:</i>						
<i>jąkanie</i>	101	50	47	32	230	0,7‰
<i>inne</i>	129	86	45	25	285	0,9‰
<i>Wzrok:</i>						
<i>jąglica</i>	123	92	35	40	290	0,44‰
<i>inne cierp.</i>	1,129	1,056	341	897	3,423	10 8‰
<i>wady</i>	667	597	240	591	2,095	6,6‰
<i>Słuch:</i>						
<i>cierpienia</i>	111	96	32	35	274	0,8‰
<i>wady</i>	123	116	28	26	293	0,9‰
<i>Liczba kalek i ułomnych</i>	85	48	24	11	168	0,5‰
<i>Kiła wrodzona</i>	32	48	2	16	98	0,3‰

czywistnione, bo tego wymagają nie żadne przepisy papierowe, lecz życie — ten najprawdziwszy i najślusniejszy regulator wszystkich naszych poczynań.

Z tego wielkiego szeregu bardzo wymownych liczb zasługują na szczególną uwagę cztery rubryki: odżywianie, gruźlica, jaglica, kila.

Z pośród 31.687 dzieci zbadanych —

odżywiania dobrego było	20,4 ⁰ / ₀
„ miernego	57,7 ⁰ / ₀
„ złego	21,9 ⁰ / ₀
niedokrwistych było	27,6 ⁰ / ₀

Na ogólną zaś liczbę wszystkich dzieci 64.470 ze złem odżywianiem będzie 14.200, a niedokrwistych 18.000 dzieci. W porównaniu z rokiem poprzednim ilość tych dzieci, a więc poniekąd upośledzonych pod względem fizycznym i wymagających bardzo troskliwej opieki znacznie się wzmożła: z 13.000 na 18.000. Cała ta wielotysięczna gromada powinna korzystać z pobytu na wsi, powinna być dokarmiana w szkołach, przez miesiące zimowe otrzymywać tran, w rzeczywistości zaś akcja ta przedstawia się następująco: do Prewentorium i Sanatorium w Łagiewnikach pod Łodzią wysłano 858 dzieci, tranu wydano 700 kg, z półkolonij korzystało 7.000 dzieci, dokarmiano w szkołach 15.000.

W roku sprawozdawczym, gdy liczba bezrobotnych wzrosła niepomniernie, a co dla lekarza szkolnego jest równoznaczne ze zwiększeniem się liczby dzieci bardzo źle i niedostatecznie odżywianych w domu, a co gorzej, przychodzących często naczczo do szkoły, należałoby liczbę tę powiększyć. Mimo ogólnego i wciąż pogłębiającego się kryzysu zadanie to, tak trudne, zostało pomyślnie rozwiązane: w roku sprawozdawczym 18.000 dzieci otrzymywało codziennie w szkole po szklance mleka z cukrem i bułką, a mianowicie 7.000 dzieci dokarmiał Zarząd m. Łodzi, 5.000 Grodzki Komitet, 4.550 Miejska Rada Szkolna, resztę same szkoły.

Aby się przekonać, jak pilną i konieczną jest sprawa dokarmiania dzieci w szkołach, postanowilem przeprowadzić ankietę o odżywianiu się dzieci w domu, co dzięki życzliwemu poparciu ze strony p. Inspektora Szkolnego zostało dokonane przez nauczycielstwo we wszystkich miejskich szkołach powszechnych. W ankiecie tej wzięło udział 68.205 dzieci, przytoczę z niej kilka danych, mających bezpośredni związek i żywo ilustrujących omawianą tu sprawę: 9040 — przychodzi do szkoły naczczo, 15.547 jada w szkole śniadanie, wydane przez szkołę, 19.919 jada mięso raz na tydzień, liczba dzieci rodziców bezrobotnych 20.789.

Przed kilkoma laty w kartach zdrowia wprowadziłem rubrykę „Kiła wrodzona”, gdyż brak jej dawał się bardzo we znaki, lekarze nie zwracali na nią uwagi i, rzecz naturalna, nie figurowała ona w naszych wykazach. Przed wprowadzeniem tej rubryki sprawie tej poświęcono 2 zebrania lekarzy szkolnych, by mogli się oni zaznajomić nie tylko z objawami charakterystycznymi dla tego cierpienia, lecz i z przemawiającymi za możliwością jego istnienia. Wszystkie przypadki podejrzane są kierowane do Państwowego Instytutu Higieny dla dokonania odczynu Wassermana i dopiero wynik dodatni upoważnia do postawienia racjonalnego rozpoznania. W roku sprawozdawczym kiły wrodzonej wśród zbadanych było 98 przypadków, czyli 0,3%, z tego 61 przypada na 8 szkół specjalnych z 1002 dziećmi, co stanowi 6,1%. W szkołach więc specjalnych mamy 20 razy więcej kiły wrodzonej, niż w normalnych.

Rubryka gruźlica płuc przedstawia się w sposób następujący. Dzieci podejrzanych o gruźlicę płuc było 7%, t. j. 4,500 i one z kartką i rozpoznaniem lekarza szkolnego są kierowane do Sekcji do Walki z Gruźlicą i do Przychodni Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, celem dokładnego rozpoznania. Dzięki tej właśnie współpracy lekarze szkolni mogli wyodrębnić gruźlicę czynną, tę ostatnią dzielić na zamkniętą — 1258 przypadków i otwartą — 17 przypadków.

Sekcja Higieny Szkolnej prowadzi od szeregu lat walkę z jaglicą na terenie szkół powszechnych. W maju 1922 r. na wniosek lekarzy szkolnych Wydział Oświaty i Kultury otworzył specjalne ambulatorjum dla dzieci chorych na jaglicę, i w ten sposób poczyniono pierwszy krok na drodze racjonalnej walki z jaglicą. Drugim etapem w tej walce było usunięcie dzieci chorych na jaglicę w okresie zaraźliwym ze szkół normalnych i umieszczanie ich w specjalnie na ten cel przeznaczonych szkołach; w listopadzie 1922 r. zostały otwarte 5 takie szkoły, gdzie dziatwa nie tylko się uczy, lecz i leczy. Liczba chorych na jaglicę z roku na rok bezwzględnie się zmniejsza, zmniejsza się zarówno liczba dzieci z podleczoną jaglicą, postacią niezaraźliwą, jaka pozostaje w szkołach normalnych, jak i liczba świeżych przypadków, rozpoznanych przez lekarzy na początku każdego roku szkolnego i wysyłanych wraz z podejrzaniem na jaglicę do ambulatorjum jagliczego celem ostatecznego rozpoznania i ewent. i to zawsze ex consilio skierowania do szkół jagliczych. Dzieci z jaglicą niezaraźliwą, pozostające w szkołach normalnych, są pod stałą kontrolą lekarzy szkolnych, leczą się one w Miejskim Ambulatorjum Jagliczem lub Kasie Chorych i są dwa razy do roku (na po-

czątku i w końcu) przeglądane, wykazy imienne tych dzieci są rok rocznie składane w Sekcji Higjeny Szkolnej.

Wobec tego, że w ostatnim roku sprawozdawczym upłynęło 10 lat od chwili otwarcia przez Wydział Oświaty i Kultury jedynych w swoim rodzaju szkół w Polsce, i które przez cały ten okres były i są nadal pod zarządem W. O. i K. i że z tych trzech szkół na rok szkolny 1932/33 pozostała tylko jedna, podam tablicę, która zilustruje działalność tych szkół jagliczych za okres 10 lat.

Rok	Liczba dz. w szk. jag.	Liczba nowoprzyj.	Jaglica w szkołach normal.	Ogólna ilość jagl.	Ogólna liczba dz. w szk.	% zajągl. czenia
1922/23	731	731	—	—	60,207	5 ⁰ / ₀
1923 24	1181	749	—	—	60,645	5 ⁰ / ₀
1924/25	910	405	—	—	58,892	—
1925/26	718	294	1110	1819	56,600	3,2 ⁰ / ₀
1926 27	732	250	661	1395	52,500	5 ⁰ / ₀
1927/28	824	347	729	1555	51,880	3 / ₀
1928 29	586	145	851	1417	50,850	2,8 ⁰ / ₀
1929/30	395	136	548	945	53,488	1,76 ⁰ / ₀
1930/31	518	122	416	734	59,138	1,2 ⁰ / ₀
1931/32	210	86	254	414	64,000	0,65 ⁰ / ₀

Starczy rzucić okiem na powyższą tablicę i porównać odpowiednie dane, by się przekonać o celowości i skuteczności walki z jaglicą na terenie szkół powszechnych: liczba dzieci jagliczych w szkołach jagliczych z 1151 spadła do 210, liczba nowoprzyjętych, t. j. świeżych 749 do 86, a ogólny odsetek zająglczenia dzieci łódzkich w szkołach powszechnych spadł z 5⁰/₀ na 0,6⁰/₀.

Szkoły dla dzieci chorych na jaglicę oddały wielką usługę w tej walce zainicjonowanej i prowadzonej przez Higjenę Szkolną Wydziału Oświaty i Kultury, który również powołał do życia specjalną przychodnię dla tej kategorii dzieci.

Ogólna liczba chorób zakaźnych w roku sprawozdawczym wynosiła 5472 i w porównaniu z ubiegłym rokiem szkolnym spadła o 2754. Do ogólnej liczby chorób zakaźnych wliczamy grypę i anginę, a wobec tego, że angin i gryp mamy nieraz całe tysiące, to nic dziwnego, że liczby te są stosunkowo wielkie. Poniższa tablica przedstawia dane za ten okres czasu.

Rok szkolny 1931/32.

zachorowało na choroby zakaźne . . .	5472
• w tym na:	
ospę wietrzną	155
odrę	1236
płonicę	257
błonicę	410
przyusznice	108
dur brzuszny	62
krztusiec	352
anginę	1129
grypę	1590
krwawą biegunkę	19
różę	8
świerzb	76
grzybek	90

W związku z chorobami zakaźnymi w 215 wypadkach zamknięto klasę, w 7 wypadkach całą szkołę. Wydział Zdrowotności Publicznej na skutek meldunków lekarzy szkolnych wzgl. higienistek dokonał odkażenia w szkołach w 37 wypadkach, łącznie 100 ubikacjach. Prócz tego, po pojedynczym przypadku choroby zakaźnej ograniczamy się do gruntownego mycia podłóg, ścian, drzwi, okien, ławek i lamperyj olejnych gorącą wodą i szarem mydłem z następnym przewietrzeniem oddziału. Sposób ten okazał się niemniej celowym, niż poprzedni, gdyż po tego rodzaju odkażeniu zachorowania w tej samej klasie nie powtarzały się więcej, a przerwa w zajęciach była wszystkiego jednodniowa, a nie trzy- czterodniowa.

Walnę z chorobami zakaźnymi prowadzą lekarze szkolni przede wszystkim drogą uświadamiania dzieci, co to jest choroba zakaźna i jak z nią walczyć należy. Do tego celu służą pogadanki, pokazy, plakaty i wyświetlania odpowiednich filmów, podstawą zaś całej tej akcji jest wdrażanie dzieci w najglówniejsze zasady higieny, wpajanie w nie pewnika, że czystość to najglówniejszy warunek zdrowia.

W akcji zapobiegawczej w walce z chorobami zakaźnymi lekarze szkolni nie ograniczają się do stosowania starych i wypróbowanych metod, jak np. odkażania pomieszczeń, izolacji chorych i t. d. lecz posługują się metodami nowymi, a więc stosują szczepienia ochronne. Ten ostatni sposób znalazł zastosowanie i to na większą skalę u nas w Łodzi poraz pierwszy w początkach roku 1927, gdy akcją szczepienną przeciw szkarlatynie lekarze szkolni objęli 9175 dzieci. Wyniki całej tej pracy ogłosiłem drukiem w Pedjatrji Polskiej w r. 1931.

W roku 1930 rozpoczęto dokonywać w szkołach szczepienia ochronne przeciw-błonicze, w r. 1930/31 zostały one przeprowadzone częściowo przez lekarzy szkolnych i częściowo przez lekarzy z kolumn szczepiennych przy Wojewódzkim Komitecie do Walki z Błonicą. W roku zaś sprawozdawczym wyłącznie przez kolumny, gdyż praca ta zbyt odrywała lekarzy od ich zajęć obowiązkowych.

Lekarze szkolni akcją swą objęli 4312 dzieci 7-mio letnich, u wszystkich dokonano odczyn próbny na wrażliwość, t. zw. odczyn Schicka, i wypadł on dodatnio tylko w 36,50% i wobec tego tylko te dzieci t. j. $\frac{1}{3}$ w liczbie 1580 otrzymała pierwszą dawkę uodporniającą Anatoksyny Ramona, drugą otrzymała 1111 dzieci. W kwietniu 1932 r. t. j. po upływie prawie półtora roku lekarze szkolni zebrali dane, kto z dzieci uodpornionych chorował w międzyczasie na dyfteryt, przypadków takich odnotowano 24, z czego 22 o przebiegu lekkim, 2 o przebiegu ciężkim, z tych 1 nawet zejściem śmiertelnem.

Ostatnimi laty w walce z zachorowaniami zakaźnymi rozpoczęto zwracać uwagę na t. zw. nosicieli zarazków. Są to ozdrowieńcy po chorobach zakaźnych np. po błonicy oraz dzieci zdrowe z otoczenia chorego, w gardzieli których znajdować się mogą zarazki chorobotwórcze danej jednostki chorobowej, one same są zdrowe, lecz mogą być roznośicielami choroby. Okólnik Nr. 276 Departamentu Służby Zdrowia, poświęcony Walce z Błonicą, mówi „Największą jednak trudnością w walce z błonicą jest niemożność unieszkodliwienia wielkiej liczby nosicieli bakteryj błonicy“.

Aby sobie tę sprawę wyjaśnić i wyświecić, jak się ona przedstawia w naszych warunkach, poleciłem lekarzom szkolnym przeprowadzić w tym kierunku szereg badań, a mianowicie: w razie stwierdzenia w klasie choćby jednego zachorowania na dyfteryt wszystkie dzieci poddawane były badaniu na nosicielstwo zarazków, dalej te same badania wykonywane były w klasach, gdzie nikt wogóle nie chorował, prócz tego w całym szeregu przypadków ozdrowieńcy po błonicy byli również badani. Badania bakterjologiczne wykonywane były w Państwowym Instytucie Higjeny.

Nosiciele prątków błonicy w klasach, gdzie ktoś chorował	
nosicieli prątków błonicy prawdziwej	— 52
„ „ błonicy rzekomej	— 48
zbadano	2487 dzieci.

Nosicieli więc błonicy było wszystkiego 2%, liczba niewielka, w każdym razie nie są oni znów tak bardzo liczni, nie są oni wszędzie obecni, jak to twierdzą niektórzy.

Nosiciele prątków błonicy w klasach, gdzie nikt nie chorował
 nosicieli prątków błonicy prawdziwej — 11
 „ „ „ błonicy rzekomej — 6
 zbadano 1005 dzieci —

odsetek więc nosicieli wynosi 1.1 %.

W przedszkolach na 260 zbadanych dzieci wykryto wszystkiego 4-ch nosicieli, czyli 1.5 %, 80 dzieci z przedszkoli otrzymało poprzednio 2 zastrzyki uodporniające przeciw błonicy. Nosiciele prątków błonicy prawdziwej usuwano ze szkoły na dwa tygodnie, badanie powtórne po 2 tygodniach prątków już nie wykazywały; później pewną liczbę tych nosicieli pozostawiono w klasach i to bez najmniejszej szkody dla otoczenia, nikt bowiem z najbliższej nawet siedzących nie zachorował.

Zbadano również 42 ozdowieńców po błonicy i stwierdzono, że z bardzo małymi wyjątkami, po upływie 2 tygodni od początku choroby w gardzieli tych dzieci, prątków błonicy już niema.

Na podstawie dotychczasowych badań możemy z pewną ostrożnością — dojść do wniosku:

- 1) w naszych szkołach powszechnych nosicielstwo zarazków błonicych nie jest zbyt rozpowszechnione, bo na 3,365 dzieci, nosicieli było 1.84 %, a o wszechobecności ich niema mowy,
- 2) obecność tych nosicieli nie jest dla otoczenia szkodliwa,
- 3) termin dwutygodniowy niedopuszczania do szkoły dziecka chorego na błonicę jest ostateczny.

Do 8 szkół specjalnych (6 dla niedorozwiniętych umysłowo, 1 dla głuchoniemych, 1 dla moralnie zaniedbanych) uczęszczało 1002 dzieci. Dzieci te znajdują się pod opieką specjalisty neurologa dr. Siwińskiego.

W roku szkolnym 1931/32 postaraliśmy się ująć materiał w szkołach specjalnych djagnostycznie. Przytem uwzględniliśmy rozpoznanie zależnie od poziomu inteligencji jako też odpowiednio do objawów klinicznych.

Podczas przeglądu dzieci lekarze szkolni i higienistki skierowali

do Miejskiego Ambulatorjum	15,058
„ Kasy Chorych	8,955
„ Sekcji Walki z Gruźlicą i Przychodni Przeciwgruźl. Rob. T-wa Przyj. Dzieci	4,851
„ Miejsk. Ambulatorjum Dent. i Szk. Gab. Dent.	18,080

Razem 46,904

Higjenistki szkolne pracują 7 godzin dziennie: 5 w szkołach, a 2 poświęcają odwiedzinom dzieci chorych, nieobecnych w szkole dłużej niż 5 dni i nieusprawiedliwiających swą nieobecności świadectwem lekarskim oraz mieszkań dzieci stale brudnych i zawszonych. Higjenistki pomagają lekarzom w ich pracy, zapisują do odpowiedniego zeszytu wyniki tych badań, i pilnują, by zlecenia lekarzy były wykonywane. Przeglądają za każdą bytnością w szkole dzieci na czystość, mają odpowiednie pogadanki. Higjenistki szkolne pod kierunkiem lekarzy rok rocznie szczepią ospę dzieciom oddziałów 1-ch i tym, które przechodzą do zakładów średnich.

Higjenistki prowadzą specjalne dla każdej szkoły oddzielne — dzienniki szkolne, gdzie wpisane są wszystkie dzieci pg. klas. Do dziennika tego higjenistki wpisują następujące dane: stan oczu (jaglica), stan odżywiania, czy nadaje się na dokarmianie w szkole, czy winien otrzymać tran, czy kwalifikuje się na kolonje, półkolonje, oraz stan czystości dziecka w każdym miesiącu, ostatnie dwie stronicze zeszytu poświęcone są kontroli chorób zakaźnych. W roku sprawozdawczym higjenistki przejrzały 8,657 oddziałów rannych, 1,265 popołudniowych, odwiedziły 356 mieszkań dzieci brudnych i 1918 dzieci chorych.

W pierwszym miesiącu kontroli dzieci pod względem czystości zanotowały brudnych 12,308, zagnidzonych 9,507, zawszonych 1,512, w ostatnim miesiącu kontroli brudnych 4,808, zagnidzonych 3,645, zawszonych 894.

W tymże roku sprawozdawczym higjenistki szkolne pod kierownictwem lekarzy dokonały 14,195 szczepień ochronnych przeciw ospie wśród dziatwy publicznych szkół powszechnych.

Szczepień powtórnych dokonano w klasie pierwszej 11,094, w klasie siódmej 2,004, w innych klasach 1,051.

Szczepień poraz pierwszy dokonano 46 (dzieci, które nie miały śladów o szczepieniu ospy).

Razem więc dokonano szczepień 14,195

z wynikiem dodatnim było 10,857 szczepień

„ ujemnym „ 3,335 „

wyniku nie sprawdzono w 5 wypadkach.

Przy przeglądzie ogólnym na początku roku u 70 dzieci brak wszelkich śladów szczepienia ospy pierwotnej i tym wszystkim dzieciom już w październiku w dozorach sanitarnych została ospa zaszczeplona.

Jak wynika ze sprawozdania w maju szczepień tych w szkołach dokonano 46, dzięki więc czujności lekarzy szkolnych w roku spra-

wozdawczym dokonano poraz pierwszy 116 szczepień ochronnych przeciw ospie.

W ośmiu kąpieliskach szkolnych wykąpano 202,806 dzieci (w ub. roku szkolnym 187,812), w 2 miejskich zakładach kąpielowych 95,194 dzieci (w ubiegłym roku szkolnym 89,286).

Z półkolonij letnich, urządzonych przez Wydział Opieki Społecznej		
korzystało w lipcu	3603	dzieci
w sierpniu	3471	„
	Razem 7074 dzieci	

Półkolonje czynne były w lipcu 22 dni, co wynosi 59,357 dni kolonijnych, w sierpniu 25 dni, co wynosi 56,906 dni. Działwa przebywająca na półkolonjach była ważona w pierwszych dniach i ostatnich każdego miesiąca. Dzieci z półkolonij korzystają z kąpieliska miejskiego przy ul. Wodnej, w lipcu wykąpano 5,514 dzieci, w sierpniu 5,149, razem wykąpano 10,663 dzieci.

Prócz tego dzieci korzystają z 5 szkolnej poradni dentystycznej, w ciągu tych 2 miesięcy udzielono porad 915 dzieciom.

Poniższa tabela przedstawia, ile dzieciom przybyło na wadze.

	w lipcu	w sierpniu
do 0,5 kg. przybyło	860 dz.	916 dz.
„ 1 „ „	845 „	682 „
„ 2 „ „	625 „	492 „
więcej niż 2 kg.	160 „	97 „
waga bez zmiany	315 „	301 „
ubyło na wadze	151 „	214 „
nie zważono powtórnie	627 „	699 „
wcale nie ważono	19 „	70 „

Prócz tego dzieci korzystają z 5 szkolnej poradni dentystycznej, Walki z Gruźlicą skierowano:

do prewentorium dla dzieci piersiowo chorych w Łagiewnikach	500
do sanatorium dla dzieci piersiowo chorych	358
	Razem 858

W miesiącu grudniu, styczniu, lutym i marcu 1932 r. działwa publicznych szkół powszechnych i przedszkoli miejskich otrzymywała tran. Ogółem wydano szkołom powszechnym 7004 porcje tranu po 100 gramów, przedszkolom 79 kilogramów.

Wydział Opieki Społecznej w okresie sprawozdawczym dożywił przeciętnie 7,260 dzieci dziennie, (gdy w r. 1930/31 — 11,750), prócz tego dożywił działwę szkolną Wojewódzki Komitet.

W szkolnych gabinetach dentystycznych pracuje 5 lekarzy denty-
stów i 5 sanitariuszek. dentyści pracują po 5 godzin dziennie, sani-
tarjuszki po 7 godzin dziennie. W każdym gabinecie jest jeden fotel.
W ciągu okresu sprawozdawczego w 5 szkolnych gabinetach denty-
stycznych zbadano 24.155 dzieci, przyczem stwierdzono zdrowy stan
uzębienia u 62 dzieci.

W szkolnych gabinetach dentystycznych założono:

plomb cementowych	1805
plomb krzemowych	1268
plomb amalgamatowych	5625
plomb kombinowanych	1006
	9702

dokonano opatrunków i różnych zabiegów . . .	11154
usunięto zębów stałych	685
usunięto zębów mleczych	7557
usunięto kamień z zębów	796
Razem dokonano zabiegów	29872

Wyleczono przypadków zapalenia miazgi 1661. Z pośród dzieci,
które były leczone w szkolnych gabinetach dentystycznych, 2490 dzie-
ciom uporządkowano jamę ustną. W lipcu i sierpniu 1952 r. w 5 ga-
bincie dentystycznym leczone były tylko dzieci, przebywające na
półkolonjach letnich, w ciągu tych dwóch miesięcy przyjęto 985
dzieci.

W miejskim ambulatorjum dentystycznym pracuje 5-ch lekarzy
dentystów i 1 siła pomocnicza, lekarze dentyści łącznie pracują
12 godzin dziennie, w ambulatorjum są dwa fotele dentystyczne.

W ciągu roku sprawozdawczego w miejskim ambulatorjum denty-
stycznym zbadano 5161 dzieci, z czego około 5°/₁₀ dzieci miało zdrowy
stan uzębienia.

Założono plomb cementowych	1319	
krzemowych	690	
amalgamatowych	619	
kominowanych	952	3580
Usunięto pni stałych	1611	
mleczych	3124	4755
Usunięto kamień z zębów, dokonano opa- trunków i in. wstępnych zabiegów		9947
Razem dokonano zabiegów		18778

ZASIĄG WPŁYWÓW BIBLIOTEKI PUBLICZNEJ W ŁODZI NA TERYTORJUM MIASTA

Badanie czytelnictwa.

Biblioteka Publiczna w Łodzi istnieje już przeszło 16 lat. W ciągu tego czasu przewinęło się przez jej czytelnię zgórą pół miliona czytelników. Uczniowie wyższych klas szkół średnich, którzy korzystali ze zbiorów biblioteki w pierwszych latach jej istnienia, są już dzisiaj ludźmi na stanowiskach, z ukończonymi studjami, wielu z nich pracuje zapewne w charakterze nauczycieli w tutejszych szkołach średnich i zalecają swym uczniom odwiedzanie łódzkiej księżnicy. Czytelnicy starsi, jako poważny zespół przyjaciół biblioteki, szerzą z pewnością wieści o jej zasobach naukowych, gdyż ruch czytelników stale się wzmacnia. Biblioteka jako jedno z głównych ognisk życia umysłowego miasta jest przedmiotem częstych wzmianek i artykułów prasy łódzkiej. Publikacje fachowe kierownictwa biblioteki i artykuły prasowe o charakterze propagandowym — również przyczyniają się do wzrostu popularności tej instytucji. Nie bez wpływu też są liczne kursy bibliotekarskie, odczyty publiczne i pogadanki z wycieczkowiczami — jakie personel biblioteki b. często organizuje. Jednym słowem po 16 latach pożytecznego żywota i intensywnej pracy biblioteki, można z całą pewnością orzec, iż ta część obywateli miasta, która ma jakikolwiek stosunek do książki i która potrzebę czytania odczuwa — o istnieniu tej biblioteki wie!

Z tego założenia wychodząc, postanowiłem w roku bieżącym przeprowadzić badania — jaki jest zasięg wpływów Biblioteki Publicznej na terytorjum miasta. Chodziło mi o to, z jakich dzielnic przychodzą czytelnicy do biblioteki, jaki jest stosunek liczebny do ogólnego ruchu w bibliotece — czytelników, pochodzących z najbliższych dzielnic i w jakiej proporcji do tego ruchu pozostają czytelnicy, zamieszkujący dzielnice więcej oddalone, lub znajdujące się na peryferjach miasta. Sprawa ta jest bowiem ciekawa i może zainteresować zarówno społeczników, śledzących rozwój wszelkich zagadnień natury socjologicznej, jak i oświatowców — dla których nie bez interesu będą choćby metody i wyniki tego rodzaju badań bibliotekoznawczych.

Za podstawę obliczeń przyjąłem miesiąc luty (r. 1933), t. j. środek t. zw. „sezonu“ bibliotecznego, który zaczyna się we wrześniu, kończy

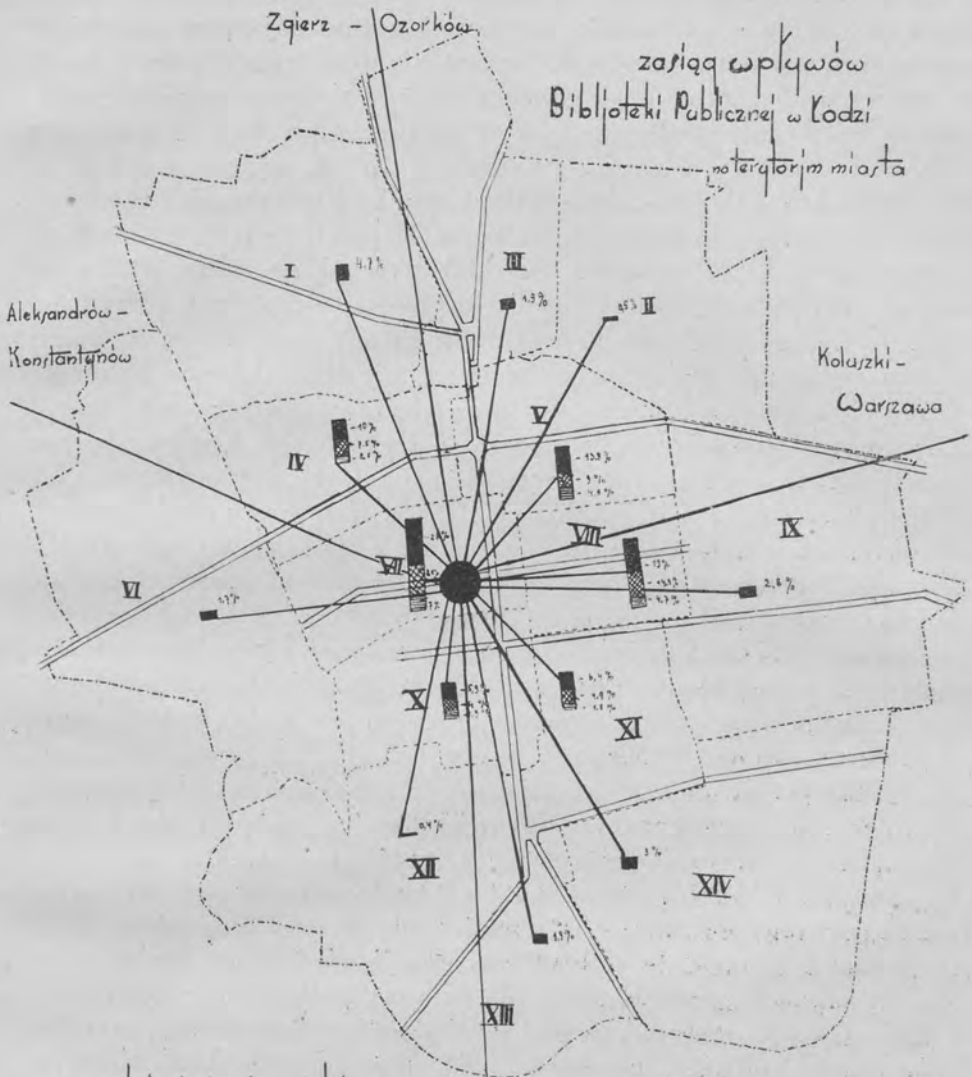
się zaś gdzieś około połowy czerwca. W miesiącu tym ruch czytelników już jest ustabilizowany: czytelnicy, którzy na początku roku szkolnego przychodzą do biblioteki najczęściej z ciekawości, już się z biblioteką oswoili, i uczęszczają stale, ci zaś, których księgozbiór nie zdołał przyciągnąć, lub którzy nastawieni byli względem biblioteki „lekką” — odpadli.

Jako materiał do obliczeń statystycznych posłużyły t. zw. karty wstępu, t. j. rodzaj biletów, jakie wydaje biblioteka czytelnikom korzystającym z księgozbioru na miejscu. Kart takich wydano 5.000 sztuk, t. j. tyle, ile było czytelników w omawianym miesiącu. Karta wstępu zawiera między innymi także i adres czytelnika, i według tych właśnie adresów sporządzone zostały obliczenia: ile osób przychodzi z każdej ulicy. Tego rodzaju wstępne podsumowanie dało w wyniku liczby, które trzeba było starannie podzielić na dzielnice, bowiem niejedna ulica ciągnie się przez całe miasto i tworzy także czasem granicę dla wielu komisariatów — dzielnic. Uzyskany w ten sposób materiał został skondensowany do wymiarów procentowych i w postaci słupków graficznych rozmieszczony na planie miasta, tworząc odpowiedni kartogram statystyczny (p. tablica str. 709).

Przystąpmy teraz do analizy tej tablicy. Pierwszy rzut oka daje nam odrazu ogólny obraz zasięgu biblioteki i pozwala stwierdzić, iż przychodzą tutaj czytelnicy z całego miasta. Zważywszy zaś, iż Łódź należy do największych miast w Polsce, że liczy przeszło 600 tysięcy mieszkańców, i że jest rozrzucona na przestrzeni 59 km. kwadratowych — musimy przyjść do wniosku, iż to pierwsze spostrzeżenie dodatnio świadczy o mieszkańcach Łodzi, których tak stosunkowo wielka przestrzeń nie przestrasza, aby z najdalszych dzielnic śpieszyć do centrum miasta, gdzie znajduje się biblioteka. Jednocześnie jednak widzimy zjawisko zupełnie niespodziewane — t. j., iż do biblioteki łódzkiej przyjeżdża sporo osób nietylko z pobliskich miast i miasteczek jak: Ruda, Pabjanice, Zgierz, Aleksandrów i Konstantynów — lecz także i z miast większych — Poznania, a nawet z Warszawy i z miejscowości położonych na linii kolejowej Łódź-Koluszki Warszawa.

Drugie spostrzeżenie mówi nam, że najwięcej intensywny udział w czytelnictwie biorą dzielnice centralne, sąsiadujące bezpośrednio z biblioteką. Zjawisko to jest zupełnie zrozumiałe i żadnych wyjaśnień nie wymaga.

Zkolei jednak trzeba przejść zpowrotem do całości kartogramu, ogarnąć okiem wszystkie pozostałe dzielnice, szczególnie zaś położone na krańcach i zadać pytanie — czem się tłumaczy tak nikły w stosunku do dzielnic centralnych, ich udział w ogólnej statystyce ruchu czytelników?

— objaśnienie znaków: —

1. ● lokal Biblioteki Publicznej
2. cztery rzędkie — komisariaty — dzielnice
3. ▨ czytelnicy — kobiety
4. ▩ czytelnicy — mężczyźni
5. ■ ogół czytelników z danej dzielnicy
6. liczba % w stosunku do ogólnego ruchu czytelników w m. Łodzi w m. lutym 1933r

Piotrków — Poznań

— 5000 osób

Odpowiedzi będzie kilka. Przedewszystkiem jako pierwsza przyczyna zjawia się — odległość. Tylko widocznie najwytrwalsi, mimo wszystkie przeszkody, śpieszą do biblioteki. Może byłoby z tych dzielnic więcej osób chętnych — gdyby byli pewni, że w każdej chwili, kiedy tylko do biblioteki przyjdą — znajdą wolne dla siebie miejsce w czytelni. Niestety, warunki lokalowe biblioteki są tego rodzaju, że dość często formują się w poczekalni „ogonki“, w których czytelnicy cierpliwie wystają po kilka nieraz godzin. Jeżeli to jest czytelnik ze śródmieścia, to takie wypadki nie oddziałują na niego odstrasza-jąco. Inaczej jednak zapatrywać się będzie na to czytelnik z krańców miasta, któremu już droga do biblioteki zajmie godzinę czasu; jeżeli przytem zmuszony będzie oczekiwać na miejsce także co najmniej godzinę — to na pracę w czytelni niewiele mu czasu zostanie.

Następną odpowiedzią, tłumaczącą frekwencję kresów, będzie wyjaśnienie, iż dzielnice krańcowe są naogół słabo zaludnione. Do takich należą dzielnica II, VI, XII i XIII. Są to tereny przydworcowe, fabryczne, lub grunta miejskie, łączące się z okolicznymi wsiami.

Mimo to jednak są dzielnice położone daleko od centrum miasta, które dają sporą ilość czytelników; t. j. dzielnice I i XIV (4,7 % i 3 %), oraz dzielnica IX (2,8 %); i właśnie są to środowiska przedewszystkiem zaludnione i zamieszkałe przez ludność pracującą: robotników, urzędników i drobne kupiectwo (kolonje mieszaniowe Z. U. P. U. i domy spółdzielcze), Bałuty, Widzew i Chojny.

Najogólniejszym wnioskiem, jaki się po zanalizowaniu kartogramu narzuca jest ten, że w każdym większym mieście, posiadającym bibliotekę publiczną, trzeba jednocześnie tworzyć i jej filje.

W odniesieniu do stosunków łódzkich kartogram zasięgu wpływów również potwierdza postawiony wyżej wniosek. Aczkolwiek w Łodzi istnieje sieć bibliotek, to jednak jest ona rozbudowana dopiero częściowo w kierunku wypożyczalni dla dlatwy i młodzieży; z bibliotek zaś dla dorosłych, mniejszych pod względem zasobności, lecz jakością zbliżonych do biblioteki centralnej, jest dopiero jedna i znajduje się w dzielnicy IX, która w zupełnie naturalny sposób odciąga frekwencję czytelników i ogranicza ją do 2,8 %.

Przewidziany w przyszłości rozwój sieci bibliotek dzielnicowych dla dorosłych pozwoli na subtelniejsze skryształizowanie się biblioteki centralnej, która ograniczy się do kompletowania książek o wyższym poziomie, rezygnując z nabywania wydawnictw, potrzebnych dzisiaj uczącej się młodzieży wyższych klas szkół średnich, oraz książek popularnych, z których korzysta liczna rzesza samouków.

PRZEGLĄD USTAWODAWSTWA, ROZPORZĄDZEŃ I WYJAŚNIEŃ WŁADZ

W SPRAWIE WYKONANIA ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ Z DNIA 27 PAŹDZIERNIKA 1933 R. O PAŃSTWOWYM PODATKU OD UBOJU.

W Nr. 88 „Dziennika Ustaw Rz. P.“ pod poz. 684 ukazało się rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 października 1933 roku, wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju.

OBOWIĄZKOWE ZGŁASZANIA CHOROBY HEINE-MEDINY.

Na mocy rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26-go września 1932 roku w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na ostre zapalenie przednich rogów rdzenia, choroby Heine-Mediny, a przedłużonego rozporządzeniem z dnia 30 marca 1933 roku do dnia 14 października 1933 roku — meldowanie tej choroby obowiązuje nadal jeszcze, t. j. przez okres 6 miesięcy.

KRONIKA

I. Z ŻYCIA ZARZĄDU M. ŁODZI.

Decyzje Komisarza Rządowego miasta Łodzi. W listopadzie 1953 roku Komisarz Rządowy powziął ogółem 92 decyzji, przyczem w zastępstwie Magistratu — 37, a w zastępstwie Rady Miejskiej 55 decyzji. Dla powzięcia decyzji zgłosił Wydział Prezydjalny 6, Wydział Finansowy 22, Wydział Oświaty i Kultury 4, Wydział Budownictwa 46, Wydział Zdrowotności Publicznej 7, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich 1, Wydział Gospodarczy 6 wniosków.

11 decyzji dotyczy spraw finansowych, 2 — personalnych, 35 — budowlanych, 1 — budżetowych, 18 — podatkowych, 3 — subwencyj, 5 — gruntowych, 8 — gospodarczych, 3 — statutowych, 6 — różnych.

Z ważniejszych decyzji, powziętych przez Komisarza Rządowego, należy wymienić:

1. Przeprowadzenie drugiego jednodniowego spisu spożycia mleka w Łodzi.

2. Przemianowanie 4 ulic i 1 placu oraz nadanie nazw 3 nowym ulicom.

3. Zmiana Statutu o poborze na rzecz m. Łodzi miejskiej opłaty kancelaryjnej.

4. Zmiana Statutu o podatku na rzecz m. Łodzi za wynajem mieszkań w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, noclegowych i gospodach dla przyjezdnych.

5. Wydzierżawienie przedsiębiorstwa kinematograficznego, prowadzonego dotychczas przez Zarząd m. Łodzi w budynku miejskim przy Wodnym Rynku Nr. 44.

6. Powołanie Komitetu Rozbudowy miasta Łodzi w nowym składzie.

7. Ustalenie na rok 1954 dodatku komunalnego do państwowego podatku od nieruchomości.

8. Powołanie do życia Komisji Bibliotecznej do spraw zakupu książek dla bibliotek miejskich.

9. Ustalenie opłat za poszczególne prace pomiarowe przy wytyczaniu linii regulacyjnych względnie licowych, dokonywane przez Oddział Pomiarów Wydziału Budownictwa.

10. Ustalenie opłat za czynności, związane z rozpatrywaniem i zatwierdzaniem planów parcelacyjnych.

Lustracja robót miejskich. W związku z zamierzonymi na rok 1954 robotami, które mają być prowadzone przez Fundusz Pracy, a prowadzone na terenie całego Województwa Łódzkiego — w dniu 16 listopada r. b. bawili w Łodzi: prezes Funduszu Pracy — b. minister p. Czesław Klarner, naczelny dyrektor Funduszu Pracy — p. poseł Madejski oraz dyrektor Banku Gospodarstwa Krajowego — p. Drecki.

Wspomniani wyżej goście, w towarzystwie Wojewody Łódzkiego — p. A. Hauke-Nowaka, Komisarza Rządowego m. Łodzi — p. inż. W. Wojewódzkiego, p. naczelnika Siła-Nowickiego, i pp. dyrektora Szczygła, p. inż. Sunderlanda z Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego oraz dyrektora przedsiębiorstwa p. n. „Kanalizacja i Wodociągi” — p. inż. J. Stułkowskiego —

zwiedzili następujące roboty, prowadzone przez Gminę Miejską Łódź: burzowiec przy ul. Piotrkowskiej, regulację rzeki Łódki na Zdrowiu oraz betoniarnię na Polesiu Konstantynowskiem, przeznaczoną na potrzeby kanalizacyjne.

Poza tem goście zwiedzili Biuro Regionalne, interesując się żywo planami Łodzi. W Biurze tem oprowadzał gości i udzielał szczegółowych informacji — p. inż. Kamil Lisowski.

Pierwsze organizacyjne zebranie Wojewódzkiego Komitetu „Dni Przeciwgruźliczych”. Dnia 19 listopada r. b., w sali konferencyjnej Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego odbyło się pierwsze organizacyjne zebranie Wojewódzkiego Komitetu „Dni Przeciwgruźliczych”, na które przybyło 56 osób. Zebranie zagał dr. S. Skalski — naczelnik Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, zaznajamiając zebranych o celach akcji „Dni Przeciwgruźliczych”, które odbędą się na całym terenie Rzeczypospolitej w czasie od dnia 1 grudnia 1933 roku do 10 stycznia 1934 roku. Na przewodniczącego zebrania wybrano p. prezesa Z. Fiedlera, który poprosił na sekretarkę p. M. Skalską. Następnie złożone zostały sprawozdania z kampanji walki z gruźlicą za okres 1932/33 r. Sprawozdania te złożyli pp. dr. S. Skalski, jako przewodniczący Komitetu Wykonawczego i naczelnik J. Zalewski, jako przewodniczący Sekcji Szkolnej. Po sprawozdaniach nastąpiła dyskusja, w wyniku której postanowiono prowadzić akcję walki z gruźlicą na terenie całego Województwa Łódzkiego pod hasłem opieki nad matką i dzieckiem gruźliczem oraz w kierunku szerzenia propagandy szczepień noworodków metodą B. C. G.

Poczem powołany do życia został Komitet Honorowy „Dni Przeciwgruźliczych”, na przewodniczącą którego poproszono p. Wojewodzinę Aleksandrową Haukę-Nowakową, dalej do Prezydium Komitetu Honorowego zaproszono: J. E.

Ks. biskupa dr. W. Tymienieckiego, J. E. Ks. biskupa-sufragana K. Tomczaka, ks. pastora K. Kotulę, pp. gen. St. Małachowskiego — dowódcę D. O. K. Nr. IV, J. Maciejewskiego — prezesa Sądu Okręgowego, A. Potockiego — Wicewojewodę Łódzkiego, inż. W. Wojewódzkiego — Komisarza Rządowego m. Łodzi, Z. Kucharskiego — prezesa Izby Skarbowej, prezesa Z. Fiedlera, dr. posła B. Fichnę, dyr. posła J. Woleczyńskiego, H. Grohmana i K. Scheiblera. Na członków Komitetu Honorowego zaproszono 29 osób.

Do Komitetu Wykonawczego wszedł naczelnik Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia dr. St. Skalski — jako przewodniczący, naczelnik Wydziału Zdrowotności Publicznej St. Kempner — jako generalny sekretarz, dyrektor Zarządu Miejskiego M. Kalinowski — jako skarbnik, dr. St. Stańczak i kierownik W. Drymer. Poza tem weszli pp. inż. A. Zakrzewski — jako sekretarz wykonawczy, Br. Matwin — jako zastępca skarbnika.

Następnie powołano do życia kilka sekcji. Do Sekcji Szkolnej wszedł naczelnik Urzędu Kontroli Miejskiej — p. J. Zalewski — jako przewodniczący, Inspektor Szkolny — p. S. Dobrowolski — jako wiceprzewodniczący.

Do Sekcji Urzędniczej wszedł naczelnik Biura Ewidencji Ludności p. A. Wysocki — jako przewodniczący i kierownik Wydziału Prezydjalnego p. J. Barczewski — jako zastępca.

Do Sekcji Przemysłowo - Handlowej wszedł p. dyr. L. Rosset — jako przewodniczący i dyr. T. Matysek — jako wiceprzewodniczący.

Do Sekcji Propagandowo - Prasowej wszedł redaktor Cz. Gumkowski — jako przewodniczący.

Do Sekcji Odczytowej wszedł p. dr. E. Mittelstaedt — jako przewodniczący, oraz pp. dr. St. Ładyński i dr. Misjon — jako wiceprzewodniczący.

Do Komisji Rewizyjnej wszedł p. naczelnik B. Knapski.

Posiedzenie Komisji do sprawdzenia ksiąg i dowodów kasowych Zarządu miasta Łodzi. W dniu 20 listopada r. b., pod przewodnictwem Komisarza Rządowego m. Łodzi — p. inż. Wacława Wojewódzkiego i z udziałem członków pp. Schotta Maksymiljana, Hertza Mieczysława, Pfeifra Seweryna, Pierwochy Andrzeja i Golińskiego Pawła, odbyło się pierwsze posiedzenie Komisji do sprawdzenia ksiąg i dowodów kasowych Zarządu m. Łodzi za rok administracyjny 1932/33 oraz rozpatrzenia obrachunku i bilansu Zarządu m. Łodzi na dzień 1 kwietnia 1933 roku.

Na wstępie posiedzenia wybrano na przewodniczącego tej Komisji p. S. Pfeifra, poczem — po wysłuchaniu sprawozdań, złożonych przez pp. naczelników: L. Chwalbińskiego i H. Konopkę o stanie finansowym Gminy Miejskiej Łódź na 1 kwietnia 1933 roku — omawiano sprawę zamknięcia budżetowego na rok 1932/33.

Do szczegółowego przeglądania ksiąg kasowych za ub. rok budżetowy Komisja przystąpiła w dniu 25 listopada r. b.

Posiedzenie Komisji do opinjowania projektów budowlanych. W dniu 21 listopada r. b. pod przewodnictwem inż. J. Rybołowicza — naczelnika Wydziału Budownictwa, odbyło się posiedzenie Komisji do opinjowania projektów budowlanych, sprzecznych z zamierzeniami regulacyjnymi miasta.

W posiedzeniu tem. wzięli udział: p. M. Kalinowski, dyrektor Zarządu m. Łodzi, oraz członkowie Komisji pp.: inż. K. Popielawski, M. Fein, M. Schott, inż. K. Lisowski, kierownik Biura Planu Regionalnego, oraz referenci tejże Komisji pp.: inż. W. Kwapiszewski, kierownik Oddziału Regulacji Miasta i inż. H. Goldberg, kierownik Inspekcji Budowlanej.

Na posiedzeniu tem. Komisja rozpatrzyła 15 planów budowlanych, z których w 5 przypadkach udzielono zezwoleń na budowę, a w 12 — zawieszono rozpatrzenie podań o zezwolenie na budowę.

Posiedzenie Komisji Stypendjalnej. W dniu 22 listopada r. b. odbyło się posiedzenie Komisji Stypendjalnej, powołanej przez p. Komisarza Rządowego. Udział w posiedzeniu wzięli pp.: Komisarz inż. W. Wojewódzki, jako przewodniczący, dyrektor T. Czapczyński, poseł dr. B. Fichna, prof. Z. Lorentz, posłanka K. Marczyńska i naczelnik Wydziału Oświaty i Kultury J. Waltratus, jako sekretarz. Komisja zapoznała się ze statutami stypendjów, ustanowionymi przez gminę m. Łodzi, poczem rozpatrzyła listę stypendystów miejskich. Zdecydowano zwiększyć coroczną kontrolę nad studjami poszczególnych osób, badać dokładnie postępy studjów, aby mieć pełną gwarancję, że wypłacone kwoty zostały przez stypendystów należycie wykorzystane. Następnie Komisja ustaliła liczbę wolnych stypendjów i szczegółowo rozpatrzyła nadesłane podania w liczbie 57.

Wolne stypendja przyznano: pp. Cyprjanowi Jaworskiemu, słuchaczowi Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, Tadeuszowi Woźniakowi, słuchaczowi Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Jerzemu Wolskiemu, słuchaczowi Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu St. Batorego w Wilnie, Mirosławowi Gersdorffowi, słuchaczowi Wydziału Prawniczego Uniwersytetu Warszawskiego, Marjanowi Jerzemu Hetmanowi, słuchaczowi Wydziału Chemii Politechniki Warszawskiej i Izabeli Domańskiej, słuchaczce Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Warszawskiego.

Konferencja Komisarza Rządowego m. Łodzi z przedstawicielami Związków Zawodowych robotników sezonowych. W dniu 23 listopada r. b. Komisarz Rządowy m. Łodzi — p. inż. Wacław Wojewódzki — odbył konferencję z przedstawicielami Związków Zawodowych robotników sezonowych. W konferencji wzięli udział naczelnicy wydziałów: inż. J. Stulkowski, inż. J. Rybołowicz, inż. S. Rogo-

wiecz i kierownicy: inż. Barszczewski, inż. Sławiński i inż. Wyszkowski.

Przedmiotem konferencji były sprawy, związane z zabezpieczeniem bytu robotników sezonowych po zwolnieniu ich z publicznych robót miejskich, kończących się w początku grudnia r. b. W związku z powyższym — p. Komisarz Rządowy m. Łodzi oświadczył zebranym, iż — w myśl danego im przyrzeczenia — starał się, pomimo ciężkiej sytuacji finansowej miasta, prowadzić roboty sezonowe do dnia 1 grudnia r. b., które mniej więcej w tym samym terminie zostaną zakończone.

Co się tyczy robotników, którzy z powodu tak późno rozpoczętych w bieżącym roku robót sezonowych nie przepracowali całe 26 tygodni, dających prawo do pobierania zapomóg z Funduszu Bezrobocia — p. Komisarz zakomunikował, że na odbytej w Warszawie konferencji z p. Ministrem Hubickim prosił p. Ministra o zastosowanie wypłaty zasiłków w stosunku i do tych robotników, którzy przepracowali tylko 20 tygodni, co w wyjątkowych okolicznościach p. Minister mocen to jest uczynić. Jednocześnie p. Komisarz inż. W. Wojewódzki wskazywał na potrzebę przyjsicia z pomocą doraźną i tym robotnikom, którzy nie przepracowali pełnych 20 tygodni. P. Minister Hubicki ustosunkował się naogół przychylnie do wysuniętych przez p. Komisarza Rządowego m. Łodzi postulatów i o rezultacie przyobiecał powiadomić, zaznaczając, że o potrzebach terenu łódzkiego poinformował go już Wojewoda Łódzki p. A. Hauke-Nowak, który osobiście w tych sprawach interwenjował w Ministerstwie.

Co się tyczy zabezpieczenia robotników sezonowych z funduszy miejskich, to — starania p. Komisarza Rządowego m. Łodzi w sprawie wypłacenia ekwiwalentu urlopowego odniosły pomyślny skutek i należność z tego tytułu zostanie wszystkim robotnikom sezonowym wypłacona.

Następnie p. Komisarz oświadczył, iż, zdając sobie sprawę z krytycznej sytuacji robotników sezonowych, dołoży wszelkich starań, aby w przyszłym roku roboty sezonowe zostały rozpoczęte jak najwcześniej, możliwie w początkach miesiąca kwietnia, by tym sposobem sprawa zasiłków zimowych z powodu przepracowania mniej niż pół roku, nie przedstawiała się tak niepomyślnie, jak w roku bieżącym.

Wysokość dodatku komunalnego na rzecz m. Łodzi do państwowego podatku od nieruchomości na rok 1954. Na wniosek Wydziału Finansowego — Oddziału Podatkowego — Komisarz Rządowy m. Łodzi — p. inż. Waclaw Wojewódzki, działając w zastępstwie Magistratu i Rady Miejskiej, ustalił wysokość stawek dodatku komunalnego na rzecz m. Łodzi na rok 1954 do państwowego podatku od nieruchomości, jak następuje:

Od nieruchomości kategorii I, w których w roku 1953 co najmniej 50 0/0 ogólnej sumy czynszów komornianych, względnie wartości czynszowej, przypada na mieszkania jedno i dwuizbowe:

- 1) przy ogólnej sumie komornego, nieprzekraczającej zł. 2.000.—, 52,5 0/0 należności państwowego podatku od nieruchomości;
- 2) przy ogólnej sumie komornego ponad zł. 2.000.—, a nieprzekraczającej jednak zł. 4.000.— 57 0/0 podatku państwowego i
- 5) przy ogólnej sumie komornego ponad zł. 4.000.— 75 0/0 podatku państwowego.

Od nieruchomości kategorii II, w których w roku 1953 co najmniej 50 0/0 ogólnej sumy czynszów komornianych, względnie wartości czynszowej, przypada na mieszkania trzy i więcej izbowe oraz na lokale handlowe i przemysłowe:

- 1) od domów mieszkalnych — 100 0/0 podatku państwowego i
- 2) od nieruchomości, użytkowanych na cele handlowe i przemysłowe — 75 0/0 podatku państwowego.

Zamierzenia skarbowe Zarządu m. Łodzi na rok budżetowy 1954/55. Wszystkie wydziały i instytucje Zarządu m. Łodzi złożyły swe zamierzenia skarbowe na rok budżetowy 1954/55. W związku z powyższym Komisarz Rządowy miasta Łodzi — p. inż. Wacław Wojewódzki do rozpatrzenia tych zamierzeń i przedłożenia odpowiednich wniosków powołał specjalną Komisję, w skład której weszli pp.: dyrektor Zarządu Miejskiego — M. Kalinowski oraz naczelnicy: J. Zalewski, L. Chwalbiński, H. Konopka i H. Illinicz.

Otwarcie bezpłatnej odświeżbiarni dla ubogich mieszkańców. Z dniem 10 listopada r. b. przy II Miejskim Zakładzie Kąpielowym (ul. Mielczarskiego Nr. 11) uruchomiona została miejska bezpłatna odświeżbiarnia, z której korzystać mogą ubodzy mieszkańcy naszego miasta. Odświeżbiarnia czynna jest 5 razy w tygodniu: w poniedziałki, środy i piątki, w godzinach od 5-ej do 6-ej.

Skład Komitetu Rozbudowy Miasta. Komisarz Rządowy m. Łodzi — p. inż. Wacław Wojewódzki powołał do Komitetu Rozbudowy Miasta, do którego wchodzi esobiście jako przewodniczący, następujące osoby: p. inż. Jana Rybołowicza, naczelnika Wydziału Budownictwa — w charakterze wiceprzewodniczącego oraz pp.: inż. Piotra Brukalskiego, inż. Jana Holecgrebera, inż. Henryka Burszego, inż. Gersona Praszkiara, inż. Karola Bayera, Józefa Pogonowskiego, Franciszka Waszkiewicza, Feliksa Strzeleckiego, Tadeusza Stępińskiego i Stanisława Nowakowskiego — w charakterze członków.

Komisja Biblioteczna. Komisarz Rządowy m. Łodzi — p. inż. Wacław Wojewódzki powołał do życia Komisję biblioteczną do spraw zakupu książek dla miejskich bibliotek, która funkcjonować będzie przy Wydziale Oświaty i Kultury. Do Komisji tej zaproszeni zostali w charakterze członków: pp. prof. dr. Na-

talja Gąsiorowska-Grabowska, Zygmunt Hajkowski i Józef Gercz.

Przewodniczącym tej Komisji jest p. J. W. Waltratus, naczelnik Wydziału Oświaty i Kultury, sekretarzem p. J. Augustyniak — kierownik Miejskiej Biblioteki Publicznej.

Uzupełnienie składu miejskich Komisyj. Komisarz Rządowy m. Łodzi p. inż. Wacław Wojewódzki powołał dodatkowo do Komisji Teatralnej — p. Rajmunda Wójcickiego oraz do Komisji do udzielania ulg podatkowych — p. Adama Cyrańskiego.

Nagroda Przechodnia Przewodniczącego Miejskiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego. Przewodniczący Miejskiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego, p. inż. Wacław Wojewódzki, ufundował nagrodę przechodnią dla zwycięskiej drużyny w turnieju siódemkowym zawodów, które odbyły się w dniach 11 i 12 listopada 1953 roku z okazji Święta Niepodległości przez S. K. S., E. K. S., Wima i W. K. S.

Porządkowanie rejestru mieszkańców m. Łodzi. W celu uporządkowania stałego rejestru mieszkańców m. Łodzi — Komisarz Rządowy m. Łodzi — p. inż. W. Wojewódzki zarządził w Biurze Ewidencji Ludności pracę na 2 zmiany; ranną i popołudniową.

Uporządkowanie rejestru mieszkańców m. Łodzi, wiąże się z usprawnieniem działalności tego Biura oraz szybkim wydawaniem dowodów osobistych.

O przemianowanie ulic. Na skutek prośby Komitetu Obchodów 40-lecia pracy społecznej Marszałka J. Piłsudskiego, 25-lecia Związku Strzeleckiego i 15-lecia istnienia Państwa Polskiego — Komisarz Rządowy m. Łodzi p. inż. Wacław Wojewódzki wystąpił do Urzędu Wojewódz-

kiego Łódzkiego z wnioskiem o wyrażenie zgody na przemianowanie następujących ulic:

Kolejowej — na ul. Strzelecką,
Zielonej — na ul. Legjonów,
Skwerowej — na ul. P. O. W.
i Zielonego Rynku — na plac płk. Boer-
nera.

Wydzierżawienie Miejskiego Kinematografu Oświatowego. Na skutek decyzji Komisarza Rządowego m. Łodzi — p. inż. Wacława Wojewódzkiego — Zarząd Miejski m. Łodzi wydzierżawił pp. L. Karłowiczowi i J. Głowackiemu na czas od 8 listopada 1935 roku do 30 września 1934 roku Miejski Kinematograf Oświatowy.

II RÓŻNE.

Ogólno-słowiański Zjazd Gazowników w Łodzi. W dniu 18 listopada r. b. odbyło się w Warszawie pierwsze posiedzenie Komitetu Łącznikowego w sprawie ogólnosłowiańskiego Zjazdu Gazowników, który odbędzie się w Łodzi w dniach od 27—30 czerwca 1934 roku.

Zaległości podatkowe. Ministerstwo Skarbu w okólniku do izb skarbowych wyjaśniło, iż urzędy skarbowe uprawnione są do udzielania ulg w spłacie zaległości podatku od nieruchomości, podatku od lokali oraz podatku od placów budowlanych.

Przyznane niektórym magistratom prawo umarzania zaległości w podatku od lokali utraciło moc obowiązującą z chwilą przejęcia wymiaru i poboru tego podatku przez urzędy skarbowe. Okólnik Ministerstwa Skarbu upoważnia izby skarbowe do umorzenia nieściągalnych kwot podatku od lokali, nie przewyższających w każdym poszczególnym przypadku 200 zł. Umarzanie kwot wyższych należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu. Te same uprawnienia nadano izbom skarbowym co do zaległości w podatku od placów budowlanych.

Powzięte dawniej przez władze samorządowe w granicach posiadanych uprawnień decyzje o przyznaniu ulg w spłacie tych zaległości pozostają w mocy, o ile płatnicy niszczać będą przypadające raty w terminach wyznaczonych.

Finanse komunalne. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w okólniku o funduszach dyspozycyjnych zaznacza co następuje.

Nie należy preliminować pozycji, których źródło, lub przeznaczenie nie jest ściśle określone, a w szczególności t. zw. funduszy dyspozycyjnych, które mogą być preliminowane jedynie w budżecie m. stol. Warszawy i to wyłącznie tylko do dyspozycji magistratu, lub jego prezydium.

Z pojęciem kredytu dyspozycyjnego nie należy utożsamiać kredytu reprezentacyjnego, przeznaczonego na wypadki ściśle określone, mianowicie związane z reprezentacją związku samorządowego (naprz. oficjalne przyjęcia).

Ze sposobu użycia kredytów na wydatki reprezentacyjne związki samorządowe obowiązane są wyliczać się, t. zn. przedstawiać dowody z poczynionych wydatków i wydatki te uwidoczniać w księgach rachunkowych.

Sprawozdanie kasowe Zarządu m. Łodzi za miesiąc listopad 1933 roku.

Dz.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Pdłg. budżetu 1933/34	Realizacja od 1. IV. do 31. X. 1933 r.	Realizacja w listopadzie	RAZEM
A. Dochody zwyczajne:					
I	Majątek komunalny	199.440	89.821.29	11.082 92	100.904.21
II	Przedsiębiorstwa komunalne	2.732 752	1.654 853.52	189.008,55	1.843.862.07
III	Subwencje i dotacje	121.562	45 710 —	28.600.—	74.310.—
IV	Zwroty	686.150	225 625.30	53.090 23	278.715.53
V	Opłaty administracyjne	481.864	288.273.12	39.173.48	327.446.60
VI	Opł. za korzyst. z urządz. i zakł. dobra publiczn.	506.426	237.953.19	30.182.31	268.135.50
VII	Dopłaty	—	—	—	—
VIII	Udział w podatkach państwowych	2.050.000	1.193.401.91	120.456.09	1.313.858.—
IX	Dodatek do podatków państwowych	11.645.000	5.323.074.02	1.070.189.03	6.393.263.05
X	Podatki samoistne	3.860 001	1.612.449.11	203 342 45	1.815.791.56
XI	Różne	235 313	121 053.19	17.075 54	138 128 73
		22.518.508	10.792.214.65	1.762.200.60	12 554.415.25
B. Dochody nadzwyczajne:					
I-VII	Zasiłki inwestycyjne i inne	5.743.207	4.391.952.26	636.766.94	5.028.719.20
VIII	Nadwyżka budżet. z ubiegłego okresu obrachunk.	337.138	365.133 20	645.75	365.778 95
		28 598.853	15.549.300.11	2.399.613.29	17.948.913.40
Szp.	Szpitałe miejskie	1.686.433	711 713.14	135 040.37	846.753.51
Z. O.	Zakłady Opiekuńcze	892.173	327.944.23	61.623 06	389.567.29
P. K.	Przedsiębiorstwa komunalne	12.533.883	518 529.14	251.914 55	770.443 69
		43.711.342	17.107.486.62	2.848.191.27	19.955.677.89
Sumy przechodnie			8 547.179.24	1.299.435.34	9.846.614.58
Zaliczki			817 426.34	55.518.60	872.944.94
			26.472.092.20	4.203.145.21	30.675.237.41

Sprawozdanie kasowe Zarządu m. Łodzi za miesiąc listopad 1933 roku.

Dział	WYSZCZEGÓLNIENIE	Pdłg. budżetu 1933/34	Realizacja od 1. IV. do 31. X. 1933 r.	Realizacja w listopadzie	RAZEM
A. Wydatki zwyczajne:					
I	Administracja ogólna	4.067.946	2.185.397.07	336.220.89	2.521.617.96
II	Majątek komunalny	553.069	277.887 39	48.710.46	326.597.85
III	Przedsiębiorstwa komunalne	484.262	—	—	—
IV	Spłata długów	890.399	305.754.47	30.572 18	336.326.65
V	Drogi i place publiczne	1.519.063	1.009.596 36	307.364 16	1.316.960.52
Va	Regulacja miasta	195.674	95 744.18	25.888.49	121.632.67
VI	Oświata	2.953.954	1.459 096.16	220.795.65	1.679.891.81
VII	Kultura i sztuka	518 035	280 996 11	26.240.96	307.237.07
VIII	Zdrowie publiczne	3.980 440	1.848.063 70	309.762 11	2.157.825.81
IX	Opieka Społeczna	2 996 437	1.220.063.76	245.962 82	1.466.026.58
X	Popieranie rolnictwa	168.700	88.805 58	15 410.99	104.216.57
XI	„ przemysłu i handlu	468.612	218.703 33	40.059.63	258.762.96
XII	Bezpieczeństwo publiczne	1.282.174	302.492 31	54.773.49	357.265.80
XIII	Różne	337.449	117.712 90	9.770.71	127.483.61
		20.416.214	9.410.313.32	1.671.532.54	11.081.845.86
B. Wydatki nadzwyczajne:					
I-XIII	Wydatki inwestycyjne	7 771.687	4.546.714.12	467.411.04	5.014.125.16
XIV	Pokrycie niedoboru z ubiegłego roku obrachunk.	410.952	1.718 646.56	77.278 25	1.795 924.81
		28.598 853	15.675.674.—	2.216.221.83	17.891.895.83
Szp.	Szpitala miejskie	1.686 433	711.713.14	135.040.37	846.753.51
Z. O.	Zakłady Opiekuńcze	892.173	327.944.23	61.623.06	389.567.29
P. K.	Przedsiębiorstwa komunalne	12.533 883	2.615.106.71	176.060 42	2.791.167.13
		43.711 342	19.330.438 08	2.588.945.68	21.919.383.76
Sumy przechodnie			5 658 220.25	1.350.244 20	7.008.464.45
Zaliczki			1.379.096.56	96.327 68	1.475.424.24
			26.367.754.89	4.035.517.56	30.403.272 45

NEKROLOGJA

Dnia 14 listopada 1933 roku zmarł, przeżywszy lat 60

ś. † P.

Marcin Włodarski

emeryt Zarządu m. Łodzi

Cześć Jego Pamięci.

ZARZĄD MIASTA ŁODZI.

Dnia 20 listopada 1933 roku zmarł, przeżywszy lat 25-

ś. † P.

Stefan Michalak

pracownik Wydziału Oświaty i Kultury

Cześć Jego Pamięci.

ZARZĄD MIASTA ŁODZI.

Dnia 23 listopada 1933 roku zmarł, przeżywszy lat 58

ś. † P.

Jan Wężowski

pracownik Wydziału Budownictwa

Cześć Jego Pamięci.

ZARZĄD MIASTA ŁODZI.

Dnia 29 listopada 1933 roku zmarł, przeżywszy lat 62

ś. † P.

Władysław Stańczak

pracownik Wydziału Oświaty i Kultury

Cześć Jego Pamięci.

ZARZĄD MIASTA ŁODZI.

Dnia 30 listopada 1933 roku zmarł, przeżywszy lat 46

ś. † P.

Zygmunt Parol

pracownik Wydziału Zdrowotności Publicznej

Cześć Jego Pamięci.

ZARZĄD MIASTA ŁODZI.

RUCH SŁUŻBOWY PRACOWNIKÓW ETATOWYCH

ZA MIESIĄC LISTOPAD 1933 ROKU

A. ZWOLNIENIA:

urzędnicy:

1. **Filbrych Wilhelm Robert**, poborca Oddziału Podatkowego z dn. 1. XI. 1935 r.
2. **Binensztok Szmul**, poborca Oddziału Podatkowego z dniem 1. XI. 35.
3. **Szafer Bernard**, kontroler Wydziału Zdrowotności Publicznej z dn. 1. XI. 35.

B. PRZENIESIENIA:

urzędnicy:

1. **Łazuchiewicz Wacław**, pomocnik buchaltera Miejskiego Domu Pracy, powierzono z dniem 1. XI. 35 pełnienie obowiązków buchaltera z dotychczasowym uposażeniem.
2. **Kominiak Stanisław**, sekretarz Wydziału Gospodarczego, powierzono z dniem 1. XI. 35 pełnienie obowiązków administratora Osiedla im. Montwiłła-Mireckiego z dotychczasowym uposażeniem.
3. **Chaszczyński Władysław**, kancelista Wydziału Finansowego przeniesiony z dniem 15. XI. 35 na równorzędne stanowisko do Wydziału Opieki Społecznej z dotychczasowym uposażeniem.
4. **Braun Tadeusz**, referent Oddziału Personalnego przeniesiony z dniem 1. XI. 35 na stanowisko kierownika Oddziału do Wydziału Opieki Społecznej z dotychczasowym uposażeniem.
5. **Hilcer Jan**, sekretarz Miejskiej Szkoły Handlowej, przeniesiony z dniem 1. XI. 35 na stanowisko referenta Oddziału Personalnego z dotychczasowym uposażeniem.
6. **Wojdan Stanisław**, p. o. kierownika Oddziału Wydziału Opieki Społecznej, przeniesiony z dniem 1. XI. 35 na stanowisko referenta Oddziału Sanitarnego do Wydziału Zdrowotności Publicznej z dotychczasowym uposażeniem.
7. **Augustyniak Feliks**, rachmistrz Oddziału Drogowego, przeniesiony z dniem 1. XI. 35 na stanowisko rysownika Oddziału Regulacji Miasta z dotychczasowym uposażeniem.
8. **Affelt Tadeusz**, technik biurowy Oddziału Drogowego, przeniesiony z dniem 1. XI. 35 na stanowisko referenta Inspekcji Budowlanej z dotychczasowym uposażeniem.
9. **Ostaszewski Kazimierz**, rysownik Oddziału Regulacji Miasta, przeniesiony z dniem 1. XI. 35 na stanowisko rachmistrza Oddziału Drogowego z dotychczasowym uposażeniem.
10. **Fraćkiewicz Zygmunt**, technik dzielnicowy Inspekcji Budowlanej, przeniesiony z dniem 1. XI. 35 na stanowisko technika biurowego Oddziału Drogowego z dotychczasowym uposażeniem.

11. **Jencz Paweł**, referent Inspekcji Budowlanej, przeniesiony z dniem 1. XI 55 na stanowisko starszego rachmistrza Oddziału Drogowego z dotychczasowym uposażeniem.

12. **Dylik Zygmunt**, bibliotekarz Miejskiej Biblioteki Publicznej przeniesiony z dniem 1. XI. 55 na stanowisko sekretarza Miejskiej Szkoły Handlowej z dotychczasowym uposażeniem.

15. **Urbaniak Franciszek**, poborca targowiskowy Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich, przeniesiony z dniem 10. XI. 55 do Oddziału Podatkowego na stanowisko kontrolera podatku od ubojów z dotychczasowym uposażeniem.

14. **Hillebrandt Zenon**, odwołany z dniem 1. XI. 55 ze stanowiska p. o. architekta dzielnicowego Inspekcji Budowlanej i przeniesiony na stanowisko technika dzielnicowego z dotychczasowym uposażeniem.

niżsi funkcjonariusze:

15. **Szeligowski Konstanty**, dozorca Domu dla chronicznie chorych, przeniesiony z dniem 16. XI. 55 na stanowisko posługacza Domu Starców i Kalek Chrześcijan z dotychczasowym uposażeniem.

16. **Michałkiewicz Czesław**, posługacz Domu Starców i Kalek Chrześcijan, przeniesiony z dniem 16. XI. 55 na stanowisko dozorey Miejskiego Domu Pracy z dotychczasowym uposażeniem.

17. **Marciniak Antoni**, woźnica Taboru Miejskiego, przeniesiony z dniem 1. XI. 55 na stanowisko dozorey Brygady Konserwacji Budynków Miejskich z dotychczasowym uposażeniem.

18. **Stegliński Stanisław**, kowal Taboru Miejskiego, przeniesiony z dniem 15. XI. 55 na stanowisko palacza Brygady Konserwacji Budynków Miejskich z dotychczasowym uposażeniem.

19. **Kraśnicki Michał**, dozorca Brygady Konserwacji Budynków Miejskich, przeniesiony z dniem 1. XI. 55 na stanowisko zamiatacza Brygady Oczyszczania Placów Miejskich z dotychczasowym uposażeniem.

C. MIANOWANIA:

urzędnicy:

1. **Urbaniak Franciszek**, niższy funkcjonariusz Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich, mianowany z dniem 1. XI. 55 urzędnikiem tegoż Wydziału z dotychczasowym uposażeniem.

D. PRZENIESIENIA W STAN SPOCZYNKU:

urzędnicy:

1. **Thoelkowa Emilja**, sekretarz Biura Ewidencji Ludności, z dniem 1. XI. 55.

niżsi funkcjonariusze:

2. **Lesiakowski Paweł**, dozorca Brygady Konserwacji Budynków Miejskich, z dniem 1. XI. 55.

3. **Najder Karol**, zamiatacz Brygady Oczyszczania Placów Miejskich, z dniem 1. XI. 55.

4. **Freigang Ludwik**, zamiatacz Brygady Oczyszczania Placów Miejskich z dniem 1. XI. 55.

E. SKREŚLENIA z POWODU ŚMIERCI

urzędnicy:

1. Parol Zygmunt, intendent Pogotowia Miejskiego, z dn. 30. XI. 53.

niżsi funkcjonariusze:

2. Wittychnówna Julja, pielęgniarka III Ambulatorjum Miejskiego, z dniem 11. XI. 53.
 3. Michalak Stefan, woźny szkoły powszechnej, z dn. 20. XI. 53.
 4. Stańczak Władysław, woźny szkoły powszechnej z dniem 29. XI. 53.
-

OKÓLNIK Nr. 21.

DO

WSZYSTKICH WYDZIAŁÓW, URZĘDÓW i BIUR
ZARZĄDU M. ŁODZIODPIS ZWIĄZKOM ZAWODOWYM
PRACOWNIKÓW MIEJSKICHPRZEDMIOT:
KURS SAMORZĄDOWY ZWIĄZKU
PRACY OBYWATELSKIEJ KOBIET.

Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet — Oddział w Łodzi — nadesłał Zarządowi m. Łodzi następujący komunikat:

KURS SAMORZĄDOWY.

Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet organizuje Kurs, obejmujący wszystkie aktualne zagadnienia samorządowe. Zapoznanie się z niemi jest rzeczą niezmiernie ważną w dobie obecnej. Na program Kursu składają się m. in. następujące tematy:

- 1) Zarys rozwoju miast polskich.
- 2) Rozwój historyczny m. Łodzi.
- 3) Demografia Łodzi.
- 4) Organizacja administracji ogólnej i samorządu terytorjalnego ze szczególnym uwzględnieniem ustroju gminy miejskiej wydzielonej.
- 5) Skarbowość komunalna i analiza budżetu komunalnego.
- 6) Przedsiębiorstwa komunalne.
- 7) Potrzeby gospodarcze miasta i ich zaspakajanie (aprowizacja, kwestja mieszkaniowa i t. d.).
- 8) Opieka społeczna w samorządzie.
- 9) Zagadnienie zdrowotności publicznej w samorządzie.
- 10) Zagadnienie oświaty i kultury w samorządzie.
- 11) Zagadnienie regulacji i estetyki miast.
- 12) Drogi.
- 13) Rola kobiety w samorządzie.

Wykłady obejmują wybitni fachowcy w dziedzinie samorządu. Kurs rozpocznie się dnia 16 listopada r. b. i będzie bezpłatny, tylko wpisowe wynosi 2 zł., które mogą być wpłacone do dnia 5. XII. r. b. Wykłady będą się odbywały w poniedziałki i czwartki w godz. 6—8 wiecz. w ogólnym wymiarze 54 godzin. Ponadto przewidziane są wycieczki do instytucyj samorządowych.

Zapisy przyjmuje Sekretariat Związku od dnia 5. XI. r. b. w godz. 10—15 codziennie, prócz niedziel i świąt, w lokalu własnym przy Al. Kościuszki Nr. 57.

Zarząd Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet, komunikując o powyższem, uprzejmie prosi Szanowne Panie o wzięcie udziału w Kursie Samorządowym.

Kierowniczką Referatu Wychowania Obywatelskiego

(—) *Kazimiera Marczyńska*
Posłanka na Sejm.

Przewodniczącą Oddz. Łódzk.
Z. P. O. K.(—) *Zofja Remiszewska*

Okólnik niniejszy należy podać do wiadomości wszystkim pracowniczkom Zarządu m. Łodzi.

Łódź, dnia 16 listopada 1955 roku.

Komisarz Rządowy

za (—) *M. Kalinowski*
Dyrektor Zarządu Miejskiego

OBWIESZCZENIE

Zarząd m. Łodzi podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że uchwalony w dniu 6 lipca 1933 roku przez b. Radę Miejską m. Łodzi statut o poborze na rzecz gminy m. Łodzi podatku od plakatów, szyldów, znaków i napisów reklamowych oraz podatku od anonsów został zatwierdzony reskryptem Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 25 października 1933 r. L. SF. 1/5/13/33, zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 18 października 1933 r., w brzmieniu następującem:

S T A T U T

O POBORZE NA RZECZ GMINY M. ŁODZI PODATKU OD PLAKATÓW, SZYLDÓW ZNAKÓW I NAPISÓW REKLAMOWYCH ORAZ PODATKU OD ANONSÓW.

Na podstawie art. 17 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106 z 1932 roku, poz. 884) wprowadza się na obszarze m. Łodzi podatek od plakatów, szyldów, znaków i napisów reklamowych oraz podatek od anonsów.

§ 1.

Podatkowi podlegają:

- 1) wszelkie umieszczane, rozlepiane, roznoszone, rozdawane, rozwożone, wywieszane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane w obrębie m. Łodzi napisy, ogłoszenia, znaki i plakaty firmowe zakładów i przedsiębiorstw przemysłowych oraz handlowych, instytucyj, mających charakter zarobkowy, pracowni ręcznych i rzemieślniczych, a także odnoszące się do wszelkich osobistych zajęć zarobkowych (adwokatów, inżynierów i t. p.);
- 2) szyldy, godła i znaki firmowe przedsiębiorstw wyżej wyszczególnionych, wszelkie szafki reklamowe z wystawionemi przedmiotami oraz latarnie i lampy, o ile służą dla celów reklamowych;
- 3) wszelkie ogłoszenia drukowane, powielane mechanicznie lub w inny podobny sposób.

§ 2.

Od podatku są zwolnione:

- a) ogłoszenia, zamieszczone w czasopismach oraz we wszystkich wydawnictwach;
- b) ogłoszenia urzędowe, wszelkie szyldy, znaki i napisy władz państwowych, samorządu terytorjalnego i przedstawicieli państw obcych;
- c) ogłoszenia wyborcze do reprezentacyj publicznych oraz o odczytach i zgromadzeniach publicznych;
- d) ogłoszenia osób, poszukujących pracy;
- e) wszelkie ulotki;
- f) ogłoszenia (afisze) o zabawach, rozrywkach i widowiskach, podlegających miejskiemu podatkowi od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz m. Łodzi;
- g) szyldy i znaki lekarzy, felezerów, akuserek, prywatnych szpitali i lecznic, o ile powierzchnia przez nie zajmowana nie przekracza 0,5 mtr. kw.;
- h) obowiązkowe napisy na środkach lokomocji, wskazujące numer rejestracyjny wzgl. nazwisko i adres właściciela;
- i) zegary reklamowe, czas bieżący wskazujące.

Pozatem w poszczególnych, zasługujących na uwzględnienie przypadkach Zarządowi Miejskiemu, lub upoważnionemu przezeń kierownictwu Oddziału Podatkowego, przysługuje prawo stosowania ulg podatkowych względnie zwolnień od podatku.

§ 3.

Podatek wynosi:

1) od wszelkich znaków, szyldów, napisów i plakatów firmowych, wymienionych w § 1 niniejszego Statutu, obrazkowych lub pisanych na blasze, płótnie, tekturze, drzewie, szkłe, marmurze i t. p., zależnie od zajmowanych przez nie powierzchni i dzielnicy miasta, a mianowicie:

Kat.	P o w i e r z c h n i a	D z i e l n i c a		
		I	II	III
w z ł o t y c h				
1.	do 0,5 mtr. kw. włącznie	5	2,50	2
2.	od 0,5 „ „ „ do 1 mtr kw.	6	5	3
3.	„ 1 „ „ „ „ 2 „ „	15	11	8
4.	„ 2 „ „ „ „ 3 „ „	25	20	14
5.	„ 3 „ „ „ „ 4 „ „	32	26	19
6.	ponad 4 „ „ „ dodaje się za każdy mtr. kw. pełny lub niepełny	32	26	21

O ile napis mieści się w ramach na podstawie lub na tle innego koloru, niż kolor domu, podatek oblicza się od powierzchni napisu wraz z ramą lub całym tłem.

Za kilka napisów lub znaków tej samej firmy, na tej samej posesji, podatek pobierany będzie, jak za jeden o powierzchni, równającej się powierzchni wszystkich razem wziętych;

2) od szafek, zależnie od całej ich powierzchni i dzielnicy miasta, a mianowicie:

Kat.	P o w i e r z c h n i a	D z i e l n i c a		
		I	II	III
w z ł o t y c h				
1.	do 0,2 mtr. kw włącznie	8	6	4
2.	od 0,2 „ „ „ do 0,5 mtr. kw. wł	15	9	6
3.	„ 0,5 „ „ „ „ 0,5 „ „	21	16	11
4.	„ 0,5 „ „ „ „ 1 „ „	42	32	21
5.	ponad 1 „ „ każde 0,5 mtr. kw. pełne lub niepełne	21	16	11

Dzielnice I miasta stanowią ulice: Nowomiejska cała i Piotrkowska od Placu Wolności do zbiegu ul. Głównej i Ks. Bandurskiego oraz Plac Wolności.

Dzielnice II — teren miasta, objęty od strony wschodniej ul. Kilińskiego, od południowej — Główną i Ks. Bandurskiego, od zachodniej — Gdańską i od północnej — Ogrodową i Północną, przyczem obie strony części ulic, ograniczających ten teren, należą również do dzielnicy drugiej.

Dzielnice III — reszta miasta.

5) od napisów treści reklamowej na oświetlanych latarniach i lampach oraz od wypukłych godeł reklamowych podatek wynosi 50 0/0 należności, obliczonej według punktu 2 niniejszego paragrafu:

4) od reklam ruchomych podatek oblicza się od całej ich powierzchni i wynosi 200 0/0 należności, obliczonej według przepisów punktu 1 niniejszego paragrafu dla dzielnicy II.

Za reklamy ruchome uważa się reklamy specjalnie rozwożone lub roznoszone, a także umieszczane na środkach lokomocji, używanych przez firmy handlowe i przemysłowe do kursowania po mieście.

Zmiana w ciągu roku tekstu reklamy ruchomej nie powoduje obowiązku ponownego płacenia podatku.

5) od plakatów i anonsów (afisze drukowane) — 10 0/0 opłaty za drukowanie wraz z naklejaniem lub kolportażem, w wypadku zaś gdy wydrukowanie i ogłoszenie stanowią przedmioty oddzielnych umów: 6 0/0 za wydrukowanie i 8 0/0 opłaty za naklejanie lub kolportaż;

6) od reklam wyświetlanych w teatrach, teatrzykach, kinematografach i t. p., oraz na ulicach — 15 0/0 opłaty za reklamę każdorazową.

§ 4.

Pobiera się podatek wyższy od przewidzianego taryfą § 3, a mianowicie:

a) o 50 0/0 za wszelkie napisy, znaki, godła firmowe i t. p., umieszczane na dachu lub szczycie zabudowania względnie wpoprzek ulicy;

b) o 25 0/0 za urządzenia reklamowe, umieszczone powyżej 1-go piętra, względnie poza obrębem nieruchomości, gdzie mieści się odnośne przedsiębiorstwo.

§ 5.

Pobiera się podatek niższy od przewidzianego taryfą § 3, a mianowicie:

a) o 50 0/0 za napisy na szybach okien, drzwiach, markizach (ruchomych daszkach), za napisy z liter plastycznych, bezpośrednio przytwierdzonych do ściany oraz za znaki, szyldy i napisy, umieszczone wewnątrz posesyj (w podwórzach);

b) o 25 0/0 od urządzeń reklamowych pracowni rękodzielniczych i rzemieślniczych, opłacających świadectwa przemysłowe VIII kategorii, jeżeli szyld nie przewyższa 0,5 mtr. kw. powierzchni;

c) od urządzeń reklamowych, posiadających wartość artystyczną, stwierdzoną przez właściwą władzę konserwatorską I instancji, podatek będzie o 20—50 0/0 niższy. Stopień ulgi — w zależności od wartości artystycznej przedmiotu — określony będzie przez miejską władzę konserwatorską.

§ 6.

Za wszelkie inne urządzenia reklamowe, powyższymi przepisami nie objęte, Zarząd m. Łodzi będzie stosował stopę podatkową tej kategorii, do jakiej urządzenia mogą być zaliczone ze względu na swój przeważający charakter.

§ 7.

Podatek obciąża osobę fizyczną lub prawną, której przedmiot podatku dotyczy.

§ 8.

Podatek pobiera się, wyjąwszy przypadki, przewidziane w punktach 5 i 6 — § 3, za rok kalendarzowy zgóry. Jeżeli zaś reklama, napis i t. p. zostały urządzone w drugim półroczu, to pobiera się połowę rocznej kwoty podatku.

O ile przedmioty opodatkowania posiadają zgóry określony charakter reklamy krótkotrwałej, obliczonej najwyżej na przeciąg jednego miesiąca, to podlegają one

podatkowi jednorazowemu, wynoszącemu 20 0/0 należności rocznej, obliczonej według przepisów §§ 3, 4 i 5 niniejszego Statutu.

Podatek nie podlega zwrotowi, chociażby korzystanie z urządzenia reklamowego trwało nie cały opłacony termin.

W roku 1933, ze względu na wejście w życie Statutu z dniem 1 lipca, od przedmiotów, podlegających corocznemu opodatkowaniu, wymiar podatku uskutecznioty zostanie w wysokości 50 0/0 należności, obliczonej według §§ 3, 4 i 5 niniejszego Statutu.

§ 9.

W przypadkach, przewidzianych w pp. 5 i 6 — § 3 niniejszego Statutu, tudzież we wszystkich przypadkach, gdy reklamy urządzone są przez specjalne przedsiębiorstwa reklamowe, przedsiębiorstwa te, względnie przedsiębiorstwa wydawnicze, obowiązane są inkasować na rzecz miasta należność podatkową i zainkasowane sumy wpłacać do Kasy Miejskiej m. Łodzi, bezpośrednio lub na jej rachunek czekowy w P. K. O. Nr. 50011, 1 i 15 każdego miesiąca, przedstawiając równocześnie w Zarządzie Miejskim sporządzony na dostarczonych drukach wykaz szczegółowy zainkasowanego podatku.

Za należyty pobór podatku odpowiedzialne są przedsiębiorstwa reklamowe lub wydawnicze.

Przeciwko winnym niewpłacenia w terminie zainkasowanego podatku, Zarząd Miejski występować będzie na drogę sądową z oskarżeniem z art. 262 K. K. 1932 roku.

Za inkasowanie podatku przedsiębiorstwa odliczają tytułem swego wynagrodzenia 3 0/0 sumy podatkowej.

W wypadku niepobrania podatku względnie pobrania go w nienależytej wysokości, wymiar podatku uskutecznia Zarząd Miejski na podstawie ujawnionych w drodze dochodzenia danych, odpowiedzialność zaś za uiszczenie tak wymierzonego podatku ciąży na przedsiębiorstwie, które obowiązane było do jego zainkasowania.

Celem kontroli poboru podatku, wymienione wyżej przedsiębiorstwa obowiązane są przedstawić na każdorazowe żądanie Zarządu Miejskiego lub upoważnionych organów miejskich — księgi, dokumenty i wszelkie dane, niezbędne dla ustalenia wysokości podatku i należytego jego poboru.

§ 10.

W przypadkach nieobjętych § 9 niniejszego Statutu, wymiaru podatku dokonuje Zarząd Miejski, powiadamiając o tem podatników przez doręczenie nakazu płatniczego.

Wymierzony podatek płatny jest w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 11.

Za podstawę do wymiaru podatku od szyldów, szafek, latarń, znaków i napisów reklamowych służyć będą deklaracje podatników oraz dane, ujawnione przez organa kontrolne Zarządu Miejskiego.

Na podatnikach ciąży obowiązek powiadamiania Zarządu Miejskiego, najpóźniej w ciągu 8 dni, o każdym zaszłym fakcie wywieszenia, umieszczenia, wzgl. rozpoczęcia korzystania z urządzenia reklamowego, podlegającego podatkowi.

§ 12.

Odwołania od orzeczeń Zarządu Miejskiego w przedmiocie wymiaru i poboru podatku podlegają przepisom art. 48 Ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 13.

Niewpłacenie podatku w przepisany termin pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej, z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1952 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 14.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego Statutu podlegają karze według art. 62—67 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 15.

Statut niniejszy obowiązuje od dnia 1 lipca 1955 roku, po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim i Dzienniku Zarządu m. Łodzi.

Łódź, dnia 15 listopada 1955 roku.

Komisarz Rządowy

(—) *W. Wojewódzki*

(Inż. WACŁAW WOJEWÓDZKI)

OBWIESZCZENIE.

Zarząd m. Łodzi podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że decyzją moją Nr. 285 z dnia 9 listopada 1955 roku, powziętą w związku z reskryptem Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego L. SF. I. 5/2/55 z dnia 26 października 1955 r., skreślony został całkowicie punkt 9 § 5 Statutu o poborze na rzecz m. Łodzi miejskiej opłaty kancelaryjnej, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Nr. IV z dnia 12 lutego 1951 roku o następującem brzmieniu: „za cennik na publiczne zabawy, rozrywki i widowiska i jego zatwierdzenie zł. 4.—“ (Łódzki Dziennik Wojewódzki Nr. 8 z dn. 1. IV. 1951 r. i Dziennik Zarządu m. Łodzi Nr. 12 z dnia 24. III. 1951 r.).

Łódź, dnia 22 listopada 1955 roku.

Komisarz Rządowy

(—) *W. Wojewódzki*

(Inż. WACŁAW WOJEWÓDZKI)

OBWIESZCZENIE.

Zarząd m. Łodzi niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że uchwalony przez b. Radę Miejską m. Łodzi w dniu 25 marca 1935 roku Statut o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Kasy m. Łodzi, zatwierdzony został reskryptem Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego z dnia 26 października 1935 r. L. SF. I. 5/2/35, zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 18 października 1935 r., w brzmieniu następującem:

S T A T U T

O PODATKU MIEJSKIM OD PUBLICZNYCH ZABAW, ROZRYWEK I WIDOWISK
NA RZECZ KASY M. ŁODZI.

Na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1925 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106 z 1932 r., poz. 884) wydaje się następujący Statut o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Kasy m. Łodzi.

§ 1.

Podatkowi podlegają wszystkie, na terenie m. Łodzi urządzone, publiczne zabawy, przedstawienia teatralne, kinematograficzne, widowiska, koncerty oraz wszelkie inne atrakcje o charakterze rozrywkowym.

§ 2.

1. Podatek pobiera się w formie dodatku procentowego do zasadniczej ceny wykupionego biletu wstępu (podatek biletowy) w przypadkach zaś gdy uczestnictwo w publicznych zabawach, rozrywkach lub widowiskach nie jest uzależnione od wykupienia biletów wstępu — w formie podatku ryczałtowego.

2. Podatek biletowy opłacają osoby, nabywające bilety wstępu na publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, inkasuje go zaś na rzecz Kasy m. Łodzi — równocześnie z pobraniem opłaty za bilet — przedsiębiorstwo wzgl. osoba zarządzająca. Wynagrodzenie za czynności, związane z zainkasowaniem tego podatku, wynosi 3⁰/₀ zainkasowanych sum.

3. Podatek ryczałtowy opłaca przedsiębiorstwo, wzgl. osoba, zarządzająca imprezą.

§ 3.

1. Wolne od podatku są:

- a) amatorskie zawody sportowe, prócz zawodów konnych.
- b) odczyty i pokazy rzeczowe, świetlne i t. p., mające cele naukowe i oświatowe, o ile nie posiadają charakteru zarobkowego.
- c) muzea i wystawy, nieposiadające charakteru zarobkowego.
- d) popisy szkolne oraz zabawy, przedstawienia, koncerty, urządzone przez szkoły, jeżeli wykonawcami są uczniowie szkół lub też inni wykonawcy, występujący wyłącznie dla celów wychowawczych i jeśli dochód przeznaczony jest na cele szkolne.
- e) przedstawienia teatralne i koncerty, urządzone dla młodzieży specjalnie w celach pedagogicznych, po cenach minimalnych, zatwierdzonych przez Zarząd Miejski,
- f) akademje uroczyste, urządzone przez instytucje kulturalno-oświatowe ku uczczeniu pamiątek,

- g) przedstawienia i zabawy, z których dochód przeznaczają się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne lub oświatowe zgóry określone, a urządzane przez Polski Czerwony Krzyż, Straż Ogniową Ochotniczą oraz uznane przez Zarząd Miejski organizacje dobroczynne lub oświatowe.
- h) zabawy, urządzane przez osoby pojedyncze w prywatnych mieszkaniach oraz zabawy reprezentacyjne, urządzane przez urzędy publiczne, o ile nie są połączone z opłatą za wejście i o ile nie są pobierane opłaty za konsumpcję trunków i potraw. Pomieszczeń klubowych nie uważa się za prywatne.

2. Zarządowi Miejskiemu pozatem przysługuje prawo zwalniania od podatku w poszczególnych wypadkach przedstawień teatralnych, urządzanych specjalnie dla zrzeszeń pracowniczych oraz prawo zwalniania od podatku lub stosowania ulg podatkowych dla innych imprez, na specjalne uwzględnienie zasługujących.

Uprawnienie to przechodzi na kierownictwo Oddziału Podatkowego Zarządu Miejskiego odnośnie imprez, za wejście na które nie pobiera się żadnych opłat lub gdy należność podatkowa wzgl. udzielana ulga podatkowa nie przekracza kwoty zł. 100.—.

§ 4.

Podatek wynosi:

- 1) 1 0/0 od stawek od gry w totalizatora,
- 2) 10 0/0 od stawek gry, zakładów lub wygranych, przewidzianych w ust. 2 art. 16 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 106/32, poz. 884),
- 3) 10 0/0 opłaty za wejście:
 - a) na operę, przedstawienia dramatyczne oraz inne przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej,
 - b) na koncerty, nie połączone z innymi atrakcjami,
 - c) na odczyty, pokazy, wystawy i do muzeów — o ile nie ma zastosowania p. b) i c) ust. 1 § 3,
 - d) na ślizgawki,
 - e) na przystanie wioślarskie, utrzymywane przez przedsiębiorstwa prywatne dla celów zarobkowych,
 - f) na zabawy, rozrywki i widowiska, nie mające celów zarobkowych, a urządzane przez prawnie istniejące stowarzyszenia, związki i kluby,
 - g) na zabawy ogrodowe,
 - h) na zawody konne,
 - i) na panoramy, pokazy zwierząt tresowanych, menażerje i t. p.,

U w a g a: najniższa kwota podatkowa przy stawce 10 0/0-ej wynosi 1 grosz od biletu wstępu.

- 4) 15 0/0 opłaty za wejście na farsę i operetkę.
- 5) 50 0/0 opłaty za wejście:
 - a) na przedstawienia rewjowe,
 - b) na zabawy taneczne i inne zabawy, rozrywki i widowiska, niepołączone z atrakcjami o charakterze kabaretowym,
 - c) do cyrku, o ile przedstawienie nie jest połączone z walkami zapaśniczymi,
 - d) do t. zw. „Luna Parków“ oraz na wszelkiego rodzaju imprezy, znajdujące się na terenie tych przedsiębiorstw, jak: kolejki napowietrzne, karuzele, elektrodromy, hipodromy, huśtawki, teatrzyki, cyrki, zwierzyńce, strzel-

nice i t. p., o ile za korzystanie z tych imprez niezależnie od opłaty za wejście na teren przedsiębiorstwa, pobierana jest oddzielna opłata,

e) na wyścigi konne i inne widowiska, połączone z grą lub zakładami,
f) na szopki artystyczne i przedstawienia sylwestrowe (t. zw. „Wesołki Sylwestrowe“),

g) na imprezy sportowe zawodowców;

6) 50⁰/₀ opłaty za wejście:

a) na bale kostjumowe, maskowe i inne,

b) na walki zapaśnicze,

c) na pokazy t. zw. „wybryków natury“ oraz inne pokazy, wzgl. przedstawienia nieobjęte innymi punktami niniejszego paragrafu;

7) 75⁰/₀ opłaty za wejście na przedstawienia teatrów warieté i kabaretów.

§ 5.

Jeżeli publiczne zabawy, rozrywki i widowiska składają się z kilku części, podlegających różnym stawkom podatkowym, podatek pobiera się od całości według stawki dla części, podlegającej najwyższemu opodatkowaniu.

§ 6.

Od biletów stałych (abonamentowych) podatek ustala się w odpowiedniej kwocie ryczałtowej za cały okres czasu, na który bilet wydano.

§ 7.

Restauracje, cukiernie, kawiarnie i t. p. zakłady, w których odbywają się widowiska sceniczne, świetlne, albo produkcje muzyczne, podlegają podatкови ryczałtowemu w wysokości do zł. 25.— dziennie, jeżeli zaś są czynne po godzinie pierwszej w nocy — w wysokości do zł. 50.— dziennie.

§ 8.

Restauracje, cukiernie, kawiarnie i t. p. zakłady, posiadające dla publiczności instrumenty muzyczne albo urządzenia do gry (np. bilard), sale tańca, przedsiębiorstwa widowisk i zabaw wędrownych, stowarzyszenia i kluby, w których odbywają się gry towarzyskie (np. w bilard, karty), podlegają podatкови ryczałtowemu w kwocie do zł. 25.— dziennie.

§ 9.

Zabawy ludowe, jak: karuzele, huśtawki, hipodromy, strzelnice, aparaty do mierzenia sił, gry, połączone z wygraną w pieniądzu lub przedmiotach, kolejki amerykańskie i t. p. — podlegają podatкови ryczałtowemu w kwocie do zł. 10.— dziennie.

§ 10.

Wysokość podatku ryczałtowego, w granicach określonych w §§ 7, 8 i 9 ustala Oddział Podatkowy Zarządu Miejskiego na podstawie zebranych danych i po wysłuchaniu przedsiębiorcy.

§ 11.

Od przedstawień kinematograficznych podatek wynosi:

A. od filmów, przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny	5 0/0
b) posiadających ocenę „Artystyczny”	3 0/0
c) posiadający ocenę „Kształcący”	2 0/0
— ceny biletu wstępu;	

B. od innych filmów:

a) nieposiadających oceny	35 0/0
b) posiadających ocenę „Artystyczny”	25 0/0
c) posiadających ocenę „Kształcący”	10 0/0
— ceny biletu wstępu.	

U w a g a: najniższa kwota podatku od jednego biletu wstępu wynosi 1 grosz.

§ 12.

Od filmów, dopuszczonych do wyświetlania publicznego przed dniem 1 kwietnia 1935 roku i posiadających oceny stampilowe obowiązujące do tego czasu, podatek pobierany będzie według norm, przewidzianych w § 11 niniejszego Statutu, a mianowicie:

- od filmów, posiadających oceny „Małowartościowy” i „Rozrywkowy”, jak od nieposiadających oceny,
- od filmów posiadających oceny: „Dobry rozrywkowy”, „Artystyczny” i „O wyższej wartości artystycznej” — jak od posiadających ocenę „Artystyczny”,
- od filmów posiadających oceny: „Historyczny”, „Krajoznawczy” i „Naukowy” — jak od posiadających ocenę „Kształcący”.

§ 13.

Jeżeli w czasie jednego przedstawienia są wyświetlane dla lub więcej filmów o różnej skali podatkowej, stosowane będą następujące zasady:

- jeżeli są wyświetlane filmy o różnym metrażu — należność podatkowa pobrana będzie od całego przedstawienia według stawki podatkowej dla filmu o największym metrażu,
- jeżeli są wyświetlane filmy o równym metrażu — należność podatkowa pobrana będzie według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest niższa.

§ 14.

1. Filmy o tematach polskich, oznaczone stampilą „Krótkometrażowy”, o ile są wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski”, wpływają, przez okres wyświetlania jednego programu, na obniżenie ogólnej sumy obliczonego według §§ 11 i 12 podatku: nieme — o 5 0/0, dźwiękowe — o 10 0/0, oznaczone ponadto stampilą „Artystyczny” lub „Kształcący”: nieme — o 15 0/0, dźwiękowe — o 20 0/0.

2. Filmy, posiadające stampilę „Krótkometrażowy”, „Temat polski”, jeśli równocześnie są oznaczone stampilą „Reklamowy” nie wpływają na obniżenie podatku od zasadniczego programu.

§ 15.

Filmy krótkometrażowe o tematach polskich, posiadające legitymacje, wydane przed dniem 1 kwietnia 1955 roku, prócz zaopatrzonych oceną „Małowartościowy“, o ile są wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski“, wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku o 5 0/0.

§ 16.

W miesiącach letnich, od dnia 1 maja do dnia 31 sierpnia włącznie, wymiar podatku od przedstawień kinematograficznych obniża się o 20 0/0 od ogólnej sumy przypadającego podatku.

§ 17.

1. Podatek miejski od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, pobierany w formie podatku biletowego oblicza się od liczby wydanych biletów wstępu, przy czem nie bierze się pod uwagę biletów wolnego wejścia, wydanych bezpłatnie.

2. Ceną, podana na bilecie, służy za podstawę wymiaru podatku nawet wówczas, gdy bilet wydany został po cenie niższej, niż na nim oznaczona, pobieranie zaś cen wyższych, niż oznaczone — jest niedopuszczalne.

3. Pod ceną zasadniczą rozumie się pobraną na rzecz przedsiębiorstwa, względnie osoby urządzającej imprezę, opłatę za wejście wraz z wszelkimi ustalonymi obowiązkowymi dopłatami, jak np.: wykupienie programu, katalogu, przedwstępne nabycie innego biletu lub przedmiotu i t. p.

Do ceny zasadniczej nie wlicza się podatku miejskiego oraz opłat inkasowanych na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża i Funduszu Pracy.

§ 18.

1. Przy kasach sprzedaży biletów wejściowych winien być wywieszony na widocznym miejscu zatwierdzony i zaopatrzony pieczęcią kontroli miejskiej cennik ze wskazaniem ceny miejsce podług kategorii lub rodzaju oraz ze wskazaniem wszelkich obowiązkowych opłat dodatkowych.

2. Wywieszenie cennika niezatwierdzonego przez Zarząd m. Łodzi i niezaopatrzonego pieczęcią kontroli miejskiej, jak również dokonywanie jakichkolwiek zmian cen na cenniku zatwierdzonym — jest niedopuszczalne.

§ 19.

W razie naruszenia przez przedsiębiorcę, wzgl. osobę, urządzającą imprezę, postanowień niniejszego Statutu tak, że okoliczności, mierzonych dla obliczenia podatku, nie można z pewnością ustalić, wymiar podatku może być uskuteczniiony w ten sposób, jak gdyby wszystkie rozporządzalne miejsca zostały rozsprzedane po cenach zwykłych lub też ustalonych przez Zarząd Miejski w poszczególnym wypadku według wyższego szacunku. O uskutecznionym wymiarze podatku Zarząd Miejski powiadamia płatnika pisemnie.

§ 20.

1. Podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk powinien być wpłacony do Kasy Miejskiej nie później, jak na trzeci dzień po zainkasowaniu, wzgl. — jeśli chodzi o podatek ryczałtowy — po urządzeniu imprezy, podatкови temu podlegającej.

2. W razie niedotrzymania wskazanego wyżej terminu Zarząd Miejski może od przedsiębiorcy lub osoby, urządzającej ponownie publiczną zabawę, rozrywkę lub widowisko, zażądać złożenia zabezpieczenia w postaci kaucji pieniężnej albo też uiszczenia zgóry całości lub części należności z tytułu przypadającego podatku.

3. Wymóg złożenia kaucji lub uiszczenia zgóry należnego podatku Zarząd Miejski może zastosować również w stosunku do tych płatników, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego Statutu zalegać będą z wpłaceniem podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

4. Sumy podatku, wpłacone ponad normę, będą zwracane lub zaliczane na poczet przyszłych należności podatkowych.

§ 21.

1. Za należyty pobór i terminowe uiszczenie podatku do Kasy Miejskiej ponoszą odpowiedzialność osoby, którym udzielono koncesji lub zezwolenia na urządzenie zabaw, rozrywek i widowisk, względnie osoby, które przez podpisanie odpowiedniego zgłoszenia taką odpowiedzialność na siebie przyjęły.

2. Przeciwno winnym niewpłacenia w terminie wyznaczonym do Kasy Miejskiej zainkasowanego podatku Zarząd Miejski występować będzie na drogę sądową z oskarżeniem z art. 262 K. K. 1932 roku.

§ 22.

1. Przedsiębiorcy oraz osoby, urządzające publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, jak również właściciele lub dzierżawcy lokali, w których imprezy te mają się odbywać, obowiązani są, najpóźniej na dwa dni przed rozpoczęciem się tychże, zawiadomić o tem Oddział Podatkowy Zarządu Miejskiego.

2. Obowiązkowi zgłoszenia podlegają również imprezy wolne od podatku, prócz zabaw reprezentacyjnych, urządzanych przez urzędy publiczne.

3. Przedsiębiorstwa kinematograficzne przy każdorazowej zmianie programu, najpóźniej w dniu premjery, przed rozpoczęciem pierwszego seansu, winny w godzinach urzędowych przedłożyć w Oddziale Podatkowym Zarządu Miejskiego oryginały wzgl. poświadczone przez Starostwo Grodzkie odpisy legitymacyj filmów, mających być wyświetlanymi. W razie nieprzedstawienia legitymacji — odnośny film potraktowany zostanie, jako nieposiadający oceny stampilowej. W razie nadejścia do Łodzi filmu w godzinach pozaurzędowych wzgl. bez legitymacji, przedsiębiorstwo kinematograficzne może tego samego dnia przystąpić do wyświetlania tego filmu, o ile jest dopuszczony do publicznego wyświetlania, pod warunkiem uprzedniego złożenia przez dane przedsiębiorstwo w Zarządzie Miejskim w godzinach urzędowych odpowiedniej deklaracji zastępczej, której formę i treść ustali tenże Zarząd Miejski; legitymacja zaś wzgl. uwierzytelniony jej odpis powinny być złożone najdalej w ciągu 5 dni.

§ 23.

1. Równocześnie ze zgłoszeniem urządzający publiczne zabawy, rozrywki lub widowiska, winni złożyć w Oddziale Podatkowym Zarządu Miejskiego bilety wstępu przeznaczone do sprzedaży, odpowiadające ściśle pod względem treści i formy ustalonemu przez Zarząd Miejski typowi.

2. Zarząd Miejski może czynić wyjątki od powyższych wymagań, dotyczących treści i formy biletów w odniesieniu do imprez jednorazowych.

3. Złożone bilety wstępu Zarząd Miejski zaopatruje pieczęcią kontroli miejskiej, poczem dopiero mogą być one dopuszczone do sprzedaży.

§ 24.

1. Każda osoba, urządzająca publiczną zabawę, rozrywkę lub widowisko, ma prawo do pewnej ustalonej indywidualnie przez Oddział Podatków Zarządu Miejskiego ilości biletów bezpłatnych jednorazowego wolnego wejścia, odpowiadających ściśle pod względem treści i formy ustalonemu przez Zarząd Miejski typowi.

2. Przedsiębiorstwa stałe, jak teatry, kino-teatry i t. p., mają ponadto prawo do wydawania passe-partouts tygodniowych (z kuponami), w ilości nieprzekraczającej 10 % liczby miejsc, posiadanych na widowni.

3. Druki bezpłatnych jednorazowych biletów wolnego wejścia oraz passe-partouts przedsiębiorcy otrzymywać mogą w Zarządzie Miejskim za zwrotem kosztów.

4. Bilety bezpłatne wolnego wejścia mogą opiewać „na 2 osoby“, t. j. uprawniać do zajmowania dwóch miejsc.

5. Wszelkie bilety bezpłatne wolnego wejścia muszą być zaopatrzone pieczęcią kontroli miejskiej.

6. Za bilety bezpłatne nie może być pobierana żadna opłata za wejście.

§ 25.

1. Przedsiębiorca, wzgl. urządzający zabawę, rozrywkę lub widowisko, podlegające podatkowi biletowemu, może zezwolić na uczestnictwo w imprezie dopiero po okazaniu właściwych, ostemplowanych przez Zarząd Miejski biletów wstępu, przyczem bilety jednorazowe podlegają niezwłocznemu skasowaniu.

2. Skasowane bilety uczestnicy zatrzymują i winni je na żądanie okazać urzędnikom, delegowanym przez Zarząd Miejski do przeprowadzenia kontroli, za pośrednictwem Zarządu przedsiębiorstwa.

3. Personel przedsiębiorstwa, względnie osoby, należące do t. zw. „komitetów zabawowych“, winni przy wejściu na widownię lub teren zabawy, okazać legitymację, zaopatrzoną pieczęcią kontroli miejskiej.

§ 26.

1. Celem przeprowadzenia kontroli poboru podatku Zarząd Miejski na miejsce odbywania się imprez deleguje specjalnie upoważnionych urzędników.

2. Przedsiębiorcy, względnie urządzający zabawy, rozrywki lub widowiska, obowiązani są prowadzić dzienne wykazy sprzedanych biletów, jak również przedkładać Oddziałowi Podatkowemu Zarządu Miejskiego dzienne obrachunki sprzedanych biletów według ustalonych przez Zarząd Miejski wzorów, oraz przechowywać przez 30-dniowy okres czasu wszelkie dowody, dotyczące ilości sprzedanych biletów.

3. Wykazy i dowody, o których mowa wyżej w p. 2, winny być okazywane na każde żądanie kontroli.

§ 27.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 roku (Dz. U. R. P.

Nr. 46, poz. 401). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1952 roku o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 28.

Od orzeczeń Zarządu Miejskiego w przedmiocie wymiaru i poboru podatku wolno, w myśl art. 48 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106/52, poz. 884), odwołać się w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia do Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego za pośrednictwem Zarządu Miejskiego.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia należności podatkowej we właściwym terminie.

§ 29.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości zł. 545.90, o ile wykroczenie nie jest karalne wg. art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 106/52, poz. 884).

§ 30.

Przepisy wykonawcze do niniejszego Statutu wyda Zarząd Miejski.

§ 31.

Statut niniejszy obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1953 roku i podlega ogłoszeniu w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim oraz w Dzienniku Zarządu m. Łodzi.

Z dniem wejścia w życie niniejszego Statutu przestaje obowiązywać Statut o podatku miejskim od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Kasy m. Łodzi, uchwalony przez Radę Miejską w dniu 10 października 1929 roku z poprawkami z dnia 2 kwietnia i 24 czerwca 1950 roku.

Łódź, dnia 25 listopada 1953 roku.

Komisarz Rządowy

(—) *W. Wojewódzki*

(Inż. WACŁAW WOJEWÓDZKI)

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że, działając na podstawie art. art. 75, 44 i 45 ustawy z dnia 25 marca 1953 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 294) w zastępstwie Magistratu i Rady Miejskiej oraz opierając się na p. 5 art. 4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1925 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106 z 1952 r., poz. 884) — decyzją Nr. 513 z dnia 17 listopada 1953 r. ustaliłem na rok 1954 dodatek komunalny na rzecz m. Łodzi do państwowego podatku od placów budowlanych w wysokości 100‰ podatku państwowego.

Dodatek komunalny pobrany zostanie równocześnie z państwowym podatkiem od placów budowlanych.

Łódź, dnia 1 grudnia 1953 roku.

Komisarz Rządowy m. Łodzi

(—) *W. Wojewódzki*

(Inż. WACŁAW WOJEWÓDZKI)

OBWIESZCZENIE.

Zarząd m. Łodzi w trybie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) oznajmia i wyjaśnia osobom zainteresowanym, że podania o zatwierdzenie planów parcelacji będą rozstrzygane przez Oddział Regulacji Miasta Wydziału Budownictwa na podstawie art. 52 i 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) po dopełnieniu następujących warunków:

§ 1.

Zgłoszony plan parcelacji powinien być uzgodniony z zamierzeniami regulacyjnymi miasta.

W wypadkach, gdy na terenach, podlegających parcelacji, konieczne jest przeprowadzenie nowych ulic lub dróg, albo gdy zachodzi potrzeba zmiany przyległych do tych terenów lub przechodzących przez nie istniejących ulic, placów i dróg — przed sporządzeniem planu parcelacji należy złożyć w Wydziale Budownictwa prośbę o określenie odnośnych danych regulacyjnych na planie sytuacyjnym nieruchomości oraz o wyznaczenie osi projektowanych i zmienianych ulic na gruncie.

§ 2.

Do prośby, o której mowa w § 1 niniejszych przepisów, należy dołączyć akt własności oraz dwa egzemplarze **planu sytuacyjnego nieruchomości**; plan ten powinien odpowiadać następującym warunkom:

- a) powinien być zaopatrzony w plan orjentacyjny w skali nie mniejszej, niż 1:10.000, zorjentowany na północ, wykazujący położenie nieruchomości względem przyległych ulic;
- b) powinien być sporządzony w skali 1:1000 przez mierniczego przysięgłego zgodnie z obowiązującymi przepisami o sposobie sporządzania planów pomiarowych;
- c) powinien być nawiązany do punktów stałych planu miejskiego;
- d) powinien określać rodzaj gruntów oraz faktyczny stan ich użytkowania z oznaczeniem ilości kondygnacyj istniejących budynków;
- e) powinien uwidaczniać granice terenów sąsiednich z zaznaczeniem numerów policyjnych i hipotecznych, nazwisk właścicieli oraz budynków, położonych przy granicy;
- f) powinien wykazywać niezbędne dane geodezyjne (kąty, azymuty, poziome rzuty boków oraz wszystkie miary szerokości, przechodzących przez teren i przylegających doń ulic);
- g) powinien być zaopatrzony w rejestr powiarowy, podający powierzchnię całego terenu oraz jego ewentualnych części;
- h) powinien wykazywać właściciela nieruchomości, tytuł własności, numer hipoteczny i policyjny nieruchomości.

§ 5.

Po wkreśleniu odnośnych danych regulacyjnych na planie sytuacyjnym oraz po wyznaczeniu osi projektowanych ulic na gruncie przez Wydział Budownictwa powinien być sporządzony **plan parcelacji nieruchomości**, który powinien być następnie wyznaczony przez mierniczego przysięgłego na gruncie; zwłaszcza powinny być wytyczone słupkami betonowymi linie regulacyjne projektowanych i zmienianych ulic i placów. Szkic nawiązania wytyczonych przez mierniczego przysięgłego linii regulacyjnych do wyznaczonych przez Wydział Budownictwa osi ulic powinien być uwidoczniiony na planie parcelacji lub na osobnym załączniku. Dwa egzemplarze omawianego planu parcelacji powinny być złożone w Wydziale Budownictwa z prośbą o zatwierdzenie. Plany te powinny być sporządzone na kalce płóciennej i odpowiadać wszystkim warunkom § 2 niniejszych przepisów; ponadto powinny one zawierać wszystkie dane, niezbędne do geometrycznego obliczenia powierzchni poszczególnych działek budowlanych, terenów ulicznych, zieleńców i t. p.; powierzchnia projektowanych działek i terenów powinna być uwidoczniiona w rejestrze pomiarowym dla każdego z tych terenów z osobna oraz dla grup o jednakowym przeznaczeniu (działki budowlane, tereny uliczne, zieleńce i t. p.) łącznie. Do planu parcelacji powinien być załączony cały operat obliczeniowy wraz ze szkicami połowami, który zostaje zwrócony po zatwierdzeniu planu.

W wypadkach, gdy nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia na parcelowanym terenie nowych względnie zmiany istniejących ulic, może być złożony do zatwierdzenia plan parcelacji, odpowiadający powyższym wymogom bez uprzedniego wkreślenia danych regulacyjnych na planie sytuacyjnym i wyznaczania osi ulic na gruncie.

Zarząd m. Łodzi równocześnie oznajmia, że za czynności urzędowe, wyszczególnione powyżej na zasadzie art. 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11-go sierpnia 1925 roku (Dz. U. R. P. z roku 1932 Nr. 106, poz. 884) pobierane będą następujące opłaty:

Powierzchnia parcelowanego terenu w ha.

	od do											ponad 10,0
	0,0 0,5	0,5 1,0	1,0 1,5	1,5 2,0	2,0 2,5	2,5 3,0	3,0 4,0	4,0 6,0	6,0 8,0	8,0 10,0	10,0	
	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.	zł.
a) Za wkreślenie danych regulacyjnych na planie	5	5	10	10	10	10	15	15	15	20		2 za 1 ha
b) Za wyznaczenie osi ulic na gruncie	20	30	40	50	60	70	80	100	120	150		13 za 1 ha
c) Za zatwierdzenie planu parcelacji	20.— zł. od działki w strefie 2-kondyg. 30.— „ „ „ „ „ 3- „ „ 50.— „ „ „ „ „ 4- „ „ i wyższej											
d) Za informacje o punktach stałych planu miejskiego	1 — zł. od punktu											
e) Za słupki betonowe do wyznaczenia linii regulacyjnych ulic	3.— zł od słupka											

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim i z tą chwilą traci moc obowiązującą punkt 1 lit. b taryfy opłat za uzgodnienie przez Oddział Regulacji Miasta planu parcelacyjnego nieruchomości z zamierzeniami regulacyjnymi miasta, uchwalonej przez Radę Miejską w dniu 29 marca 1928 roku.

Łódź, dnia 1 grudnia 1953 roku.

Komisarz Rządowy

(-) W. Wojewódzki

(INŻ. WACŁAW WOJEWÓDZKI)

OGŁOSZENIE.

Zarząd m. Łodzi podaje do wiadomości publicznej, że po gruntownym remoncie i przeróbce został już otwarty II Miejski Zakład Kąpielowy przy ul. Mielczarskiego 11.

Zakład jest czynny codziennie prócz świąt i niedziel, od godziny 9-ej do 19-ej, zaś w soboty i dni przedświąteczne do godziny 21-ej. Czynne są wanny i natryski za użycie których ustalone są następujące ceny:

do godziny 16-ej:		od godziny 16-ej:	
za wannę	gr. 70	za wannę	zł. 1.—
.. natrysk	.. 20	.. natrysk	.. —.25
.. prześcieradło	.. 20	.. prześcieradło	.. —.25
.. ręcznik	.. 10	.. ręcznik	.. —.15

Łódź, dnia 20 listopada 1953 roku.

ZARZĄD M. ŁODZI.

OGŁOSZENIE.

Zarząd m. Łodzi podaje niniejszem do wiadomości, że zgodnie z art. 66 ustawy o Państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z 1925 r., poz. 411) listy imienne płatników państwowego podatku dochodowego na rok 1953, nadesłane przez urzędy skarbowe w Łodzi, wyłożone zostały do przeglądu na przeciąg czterech tygodni od dnia ukazania się niniejszego ogłoszenia.

Wspomniane listy przeglądać można w biurze Oddziału Podatkowego Zarządu m. Łodzi (Plac Wolności Nr. 2, pok. 1) w godzinach od 8 min. 30 do 12 min. 30.

Łódź, dnia 9 grudnia 1953 roku.

Komisarz Rządowy

(-) W. Wojewódzki

(Inż. WACŁAW WOJEWÓDZKI)

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Łodzi Nr. 468 wciągnięto dnia 7 listopada 1953 roku przy firmie „Spółdzielnia Budowlana Pracowników Miejskich z odpowiedzialnością udziałami w Łodzi“ następujący wpis: Zarząd obecnie stanowią: Władysław Drymer, Srebrzyńska 81, Antoni Tyszka, Mostowa 3, Jan Zenow, Bandurskiego 4 oraz zastępcy Jan Kudlicki, Tramwajowa 6 i Mikołaj Łukasiewicz, Wólczajska 149 wszyscy w Łodzi.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Łodzi Nr. 251 wciągnięto dnia 7 grudnia 1933 roku przy firmie „Towarzystwo Budowy Domów dla Pracowników Zarządu Miejskiego, spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami w Łodzi“. Udział członka wynosi 500 złotych płatny przy przystąpieniu do spółdzielni. Zarząd obecnie stanowią: Józef Zalewski, inż. Julian Brzozowski, Eugenjusz Richter oraz zastępcy Bronisław Matwin i Jan Barczewski. Zarząd składa się z 3-ch członków i 2-ch zastępców; oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają i za spółdzielnię podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie, korespondencję zaś oraz upoważnienia do odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów z poczty podpisuje jeden członek zarządu.

OGŁOSZENIE.

Kaufman Bernhajm, zam. w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 79, zagubił potwierdzenie zgłoszenia, wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Zarządu m. Łodzi.

OGŁOSZENIE.

Gebauer Leopold, zam. w Łodzi przy ul. Wólczańskiej Nr. 85, zagubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Urząd Przemysłowy I-ej instancji Zarządu m. Łodzi.

OGŁOSZENIE.

Guc Antoni, zam. w Łodzi przy ul. Rzgowskiej Nr. 69, zagubił kartę rzemieślniczą Nr. 5401, wydaną przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Zarządu m. Łodzi.

OGŁOSZENIE.

Daniel Hiske, zam. w Łodzi przy ul. Głównej Nr. 20, zagubił potwierdzenie zgłoszenia, wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Zarządu m. Łodzi.

OGŁOSZENIE.

Stanisław Nowak, zam. w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 162, zagubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Zarządu m. Łodzi.